



**TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ
ÇALIŞMA RAPORU**

1978-1980

TEB Merkez Heyeti Çalışma Raporu 1 Aralık 1978 - 27 Haziran 1981

18		1	Türk Eczacıları Birliği Kuruluş şeması	▶	(3 / 4)
18		2	Türk Eczacıları Birliği'nin Merkez Organları	▶	(3 / 5)
18		3	19.Büyük Kongre gündemi	▶	(3 / 6)
18		4	Sunuş	▶	<ul style="list-style-type: none"> ■ Anarşi ve terör ■ Enflasyon ve devalüasyon ■ Yasalarımızın Meclisten çıkmaması-Merkez Heyetinin başarısının engellenmesi ■ Bazı Eczacı Odalarının Merkez Heyetini yıpratmak amacıyla borçlarını ödememesi ■ 12 Eylül hareketinde diğer Odalar kapanırken Eczacı Odalarının faaliyetlerine devam etmesi ■ Kongrelerin ertelenmesi
18		5	Türk Eczacıları Birliği'nin Uluslararası Eczacılık Federasyonu'na üye olması	▶	(3 / 10)
18		6	6197 sayılı Eczacılar ve eczaneler hakkındaki kanun	▶	■ Eczacıların ortaklaşa eczane açabilmeleri ile eczanelerin planlı bir şekilde açılması vs.(3 / 11)
18		7	1262 Sayılı Tıbbi ve İspençiyari müstahzarlar kanunu	▶	■ İlaç ruhsatları ve kontrolleri ile endüstride eczacıların istihdamı vs. (3 / 12)
18		8	Eczacı kâr oranı	▶	(3 / 13)
18		9	Eczacı meslek ve nöbet hakkı	▶	(3 / 14)
18		10	Majistral tarife	▶	(3 / 15)
18		11	Eczanelerde kullanılan ilaç ham ve yardımcı maddelerin uygun fiyatlarla eczanelere intikalini sağlamak	▶	(3 / 16)
18		12	Eczanelerdeki fire nispeti	▶	(3 / 17)
18		13	Ticaret Odası-Eczacı ilişkileri	▶	■ Eczacıların Ticaret Odalarına kaydolma konusu (3 / 18)
18		14	Belediye zabıtalrı tarafından eczanelerin teftişı	▶	(3 / 19)
18		15	Maliye Bakanlığı ile TEB arasındaki protokolün iptali	▶	(3 / 20)
18		16	SSK ile TEB arasında yapılan protokol hükümlerindeki değişiklik	▶	(3 / 21)
18		17	İlaç fiyatlarının değişmesi halinde getirilen uygulamalar	▶	■ Sürsaj (3 / 22)
18		18	Eczaneleri kapatma eylemi	▶	<ul style="list-style-type: none"> ■ Eczacı kar haddi ve meslek hakkı ile nöbet zammı ■ Eczacının ek finansman riski ■ Merkez heyetinin eczacılık sorunlarının çözümü için yapacağı eczane kapatma eylemini saptırmak isteyen Ankara Eczacı Odasının gerekçesini salt Çok Uluslu tekellere dayandırarak yaptığı eczane kapatma eylemi ■ Eczanelerin devletleştirilmesini isteyen altı Eczacı Odasının eczane

				<ul style="list-style-type: none"> ■ kapatma eylemine karşı olması ■ Kendi bindiği dalı kesen Eczacı Odaları ■ TEB'i politika içine çekme girişimleri ■ Merkez Heyetini "eczaneçiler" olarak nitelendirenler (3 / 23-26)
18		19	İki ilaç firmasının ilaçlarına karşı ülke çapında uygulanan ilgisizlik kararı	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ Ek finansman ihtiyaçlarını kısa yoldan gidermek amacıyla satış şartlarına yeni koşullar getirerek eczaneleri zora sokan firmalar (3 / 27)
18		20	İlaç yokluğu	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 28)
18		21	Eczacıların ilaç imal-ithal ve dağıtımında ekonomik bir güç meydana getirmesi	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ Eczacı kooperatifleri ■ Anketler eczacıların kooperatif yerine Şirket kurmak istediğini ortaya koymaktadır (3 / 29)
18		22	Bölgelerarası toplantılar	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ Bölgelerarası toplantıların sabote edilmesi ■ Eczacıların istismar alanları ■ SSK ve Maliye Bakanlığı ile yapılan protokoller ■ Merkez Heyetinin mali sıkıntısı (3 / 30-31)
18		23	Yüksek Haysiyet Divanı çalışmaları	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 32)
18		24	Memur eczacılar	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ SSK'da çalışan eczacıların sorunları ■ SSYB'na bağlı kuruluşlarda çalışan eczacıların sorunları (3 / 33-35)
18		25	Sağlık Personelinin Tam Süre çalışma esaslarına dair kanun tadili hakkında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti görüşü	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 36-38)
18		26	Tababet Uzmanlık Tüzüğü	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 39)
18		27	Eczacıların Nijerya'da çalışma imkanı	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 40)
18		28	Bağ-Kur ile ilişkilerimiz	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ İbrahim Çetinkaya ve Faruk Onger'in Bağ-Kur yönetim kuruluna seçilmesi (3 / 41-42)
18		29	Tübitak	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 43)
18		30	Türk kodeksi	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 44)
18		31	Eczacılık günü	<ul style="list-style-type: none"> ▶ ■ İstanbul'da düzenlenen Uluslararası Eczacılık seminerine FIP Genel Başkanının katılması ■ Yetki alanlarını aşarak hiyerarşik düzeni bozan Eczacı Odaları ■ TEB eski Genel Başkanı Prof.Dr. Selahattin Tandal'ın vefatı (3 / 45-46)
18		32	Odaların re organizasyonu	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 47)
18		33	İlaç ihtiva eden kolilerin nakliye sorunu	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 48)
18		34	Fiyat Beyannameleri ve	<ul style="list-style-type: none"> ▶ (3 / 49)

			Endeksler		
18		35	Eczacılara tercihli telefon verilmesi	▶	(3 / 50)
18		36	Silah bulundurma ruhsatı	▶	(3 / 51)
18		37	Kanser Savaş Konseyi çalışmaları	▶	(3 / 52)
18		38	Halk Bankası	▶	■ Eczacıların kredi limitinin artırılması (3 / 53)
18		39	Hukuk Müşavirliği çalışmaları	▶	(3 / 54)
18		40	Alkol karnesi ve eczanelerde kullanılan defterler	▶	(3 / 55)
18		41	Eczacı öğrencilerine ilaç fabrikalarında staj imkanı sağlanması	▶	(3 / 56)
18		42	Büro çalışmaları	▶	(3 / 57)

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
19. BÜYÜK KONGRESİ

25-26-27 HAZİRAN 1981
ETAP-MARMARA OTELİ-İSTANBUL

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ
1978-1980
ÇALIŞMA RAPORUNU
19. BÜYÜK KONGRE
DELEGELERİNE
SAYGI İLE SUNAR

ARAMIZDAN EBEDİYEN
AYRILAN MESLEKTAŞLARIMIZIN
AZİZ HATIRALARINI
SAYGI İLE ANIYORUZ

Türk Eczacıları Birliği Kuruluş Yemini
T. Eczacıları Birliği Büyük Kongresi

Yüksek Haysiyet Divanı	Komisyonlar	Merkez Heyeti
	a) İlim Komisyonu	
	b) Eczane ve Depoculuk Komisyonu	Merkez Heyeti
	c) İlaç Sanayii Komisyonu	Murakabe Kurulu
	d) Kamu Eczacıları Komisyonu	

1. BÖLGE İSTANBUL ECZACI ODASI	2. BÖLGE ANKARA ECZACI ODASI	3. BÖLGE İZMİR ECZACI ODASI	4. BÖLGE ADANA ECZACI ODASI	5. BÖLGE KONYA ECZACI ODASI	6. BÖLGE SAMSUN ECZACI ODASI
İSTANBUL	ANKARA	İZMİR MANİSA	ADANA HATAY	KONYA	SAMSUN SİNOP AMASYA ÇORUM TOKAT
7. BÖLGE BURSA ECZACI ODASI	8. BÖLGE GAZİANTEP ECZACI ODASI	9. BÖLGE ESKİŞEHİR ECZACI ODASI	10. BÖLGE ANTALYA ECZACI ODASI	11. BÖLGE DIYARBAKIR ECZACI ODASI	12. BÖLGE KAYSERİ ECZACI ODASI
BURSA BALIKESİR ÇANAKKALE	GAZİANTEP	ESKİŞEHİR KÜTAHYA BİLEÇİK	ANTALYA	DIYARBAKIR URFA MARDİN SİRT HAKKARİ	KAYSERİ YOZGAT NEVŞEHİR KIRŞEHİR NİĞDE
13. BÖLGE ERZURUM ECZACI ODASI	14. BÖLGE K. MARAŞ ECZACI ODASI	15. BÖLGE İSPARTA ECZACI ODASI	16. BÖLGE DENİZLİ ECZACI ODASI	17. BÖLGE ZONGULDAK ECZACI ODASI	18. BÖLGE TRABZON ECZACI ODASI
ERZURUM ERZİNCAN AĞRI KARS	KAHRAMAN MARAŞ ADİYAMAN	İSPARTA BURDUR AFYON	DENİZLİ UŞAK	ZONGULDAK	TRABZON GÜMÜŞHANE ARTVİN RİZE
19. BÖLGE TEKİRDAĞ ECZACI ODASI	20. BÖLGE SAKARYA ECZACI ODASI	21. BÖLGE AYDIN ECZACI ODASI	22. BÖLGE MALATYA ECZACI ODASI	23. BÖLGE ELAZIĞ ECZACI ODASI	24. BÖLGE ORDU ECZACI ODASI
TEKİRDAĞ EDİRNE KIRKLARELİ	SAKARYA KOCAELİ BOLU	AYDIN MUĞLA	MALATYA SIVAS	ELAZIĞ BİNGÖL TUNCELİ MUŞ BITLİS VAN	ORDU GİRESUN
		25. BÖLGE İÇEL ECZACI ODASI	26. BÖLGE KASTAMONU ECZACI ODASI		
		İÇEL	KASTAMONU CANKIRI BOYABAT İLÇESİ		

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ'NİN MERKEZ ORGANLARI

MERKEZ HEYETİ

Başkan: Ecz. İbrahim Çetinkaya
2. Başkan: Ecz. Ayhan Tütel
G. Sekreter: Ecz. Serap Özberk
Muhasip: Ecz. Ümit Güneysu
Veznedar: Ecz. Mahmut Emirmahmutoğlu
Üye: Ecz. Ertuğrul Yurtsever
Üye: Ecz. Orhan Kutlay

DENETLEME KURULU

Başkan: Ecz. Faruk Onger
Üye: Ecz. Bener Özcan
Üye: Ecz. Metin Seyithanoğlu

YÜKSEK HAYSİYET DİVANI

1-Ecz. Burhan Uzunoglu
2-Ecz. Alişan Özatilla
3-Ecz. Ahmet Uras
4-Ecz. Kenan Karamüftüoğlu
5-Ecz. Ünör Baykan
6-Ecz. Doğan Persentili

BİLİM KOMİSYONU

1-Prof. Dr. Mekin Tanker
2-Prof. Dr. Sedat İmre
3-Prof. Dr. Bayhan Çubukçu
4-Prof. Dr. Şükran Geçgil
5-Ecz. Mustafa Türkmen

İLAÇ SANAYİİ KOMİSYONU

1-Ecz. Hasan Türkili
2-Ecz. Ünal Akbay
3-Ecz. Nezih Ulagay
4-Ecz. Atilla Haşçalık
5-Ecz. Cahit Kılıç

ECZANE DEPO KOMİSYONU

1-Ecz. Adnan Ülkü
2-Ecz. Hilmi Ziya Postacı
3-Ecz. Güven Alpbaz
4-Ecz. Selçuk Yalçın
5-Ecz. Olgun Portakal

KAMU ECZACILARI KOMİSYONU

1-Ecz. İnci Yalçın
2-Ecz. Ahmet Özsoy
3-Ecz. Mesude Uygun
4-Ecz. Hilmi Kardelen
5-Ecz. Lale Baykal

19. BÜYÜK KONGRE GÜNDEMİ

- 1-Yoklama
- 2-Açılış
- 3-Tasnif Heyeti Seçimi (kura ile 5 üye)
- 4-Kongre başkanlık divanı seçimi
- 5-Komisyonların kurulması:
 - a) Bütçe ve Hesap Komisyonu
 - b) Mevzuat Komisyonu
 - c) Dilek ve öneriler komisyonu
- 6-Merkez Heyeti çalışma ve hesap raporları ile bilançosunun okunması
- 7-Merkez Heyeti Murakabe Kurulunun raporunun okunması
- 8-Merkez Heyeti Komisyonlarınca hazırlanan raporların görüşülmesi
- 9-Çalışma, hesap ve murakabe kurulu raporlarının görüşülmesi
- 10-Çalışma ve hesap raporları ile murakabe raporu üzerinde yapılacak eleştirilerin cevaplandırılması.
- 11-Bütçe ve hesap komisyonu raporunun okunması
- 12-Merkez Heyeti ve Murakabe kurulunun ibrası
- 13-1981-1982 yılları bütçelerinin onaylanması
- 14-Komisyonlardan gelen raporların görüşülmesi
- 15-6643 sayılı yasanın uygulanmasına ait yönetmelikte yapılan değişikliklerin görüşülüp onaylanması
- 16-Eczacı Odaları ile ilgili bölgesel nitelikteki konuların görüşülmesi
- 17-Seçimler (gizli oyla)
 - a) Merkez Heyeti asil ve yedek üyelerinin seçimleri
 - b) Murakabe Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimleri
 - c) Yüksek Haysiyet Divanı asil ve yedek üyelerinin seçimleri.
 - d) Yönetmelikte belirtilen komisyonlar ile temsilcilerin asil ve yedek üyelerinin seçimleri
- 18-Dilek ve öneriler
- 19-Kapanış

SUNUŞ

1. 12.1978 tarihinde güveniniz ile iş başına gelmiş bulunan Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti olarak Büyük Kongremizin değerli delegelerine saygılarımızı sunarız.

2 yılı aşkın çalışma dönemimizde fevkalade sıkıntılı günler geçirdiğimiz malumunuzdur. Göreve başladığımız zaman ülkenin istikrarsız bir ortamda bulunuşu, anarşi ve terörün tırmanarak yüksek düzeye ulaşması, enflasyon ve devalüasyonların halkımızı olumsuz yönde etkilemesi sıkıntılarımızın fazlaşmasının faktörleri olmuşlardır. Bu sıkıntılardan eczacıları soyutlamak da mümkün olamamıştır. Böylesine müsait olmayan bir ortamda dahi Merkez Heyetimiz görevlerini yapabilme azim ve cesaretini kaybetmemiş ve yapılabilmesi mümkün olandan fazlasını yapmış olmanın gönül rahatlığı içersindedir. Ancak yapmak istediklerimizin tamamının sizce de malum olan birçok nedenlerden dolayı sonuçlandıramamış olmamızın üzüntüsünü de duymaktayız. Çalışma dönemimiz içersinde Bakan ve yöneticilerin sık sık değişmesi, başlanan işlerin yarıda kalmasına veya aynı konulara farklı bir anlayışla yaklaşım gösterilmesine neden olmuştur. Sorunlarımızın çoğu, yıllar

evvel çıkarılmış ve bugüne kadar değişikliğe uğramamış yasalarımızdan kaynaklanmaktadır. Yasaların değiştirilmesi için yapılan çalışmalar parlamento kararlarına kadar getirilebilmişse de parlamentodan kanunların çıkmaması, bu çabalarımızın da sonucunu almamızı engellemiştir. Anarşi ve terör yurttaşlarımızın yanında birçok meslektaşımızın da hayatlarını kaybetmelerine sebep olmuştur. Türkiye'de çağdaş bir sağlık politikasının da ayrıntılı bir biçimde tesbit edilememiş olması sorunlarımızın çoğalmasına sebep olmuştur.

Halkımızı çok yakından ilgilendiren Genel Sağlık Sigortası Yasasının gerçekleştirilememesi ve zaman zaman hükümetlerin farklı anlayışlarından dolayı sürekli değişen bir sağlık politikası uygulanması halkımıza arzu edilen düzeyde sağlık hizmetinin verilmesini de aksatmıştır. İlgili ve yetkililerin dışında birçok kişi ve kuruluş sağlık konusunda tutarlı tutarsız iddialarla ortaya çıkmış ve kargaşanın artmasını teşvik etmişlerdir. Bu kargaşa ortamında meslektaşlarımız da diğer kesimlerde olduğu gibi olumsuz yönde etkilenmişlerdir. Politik ve ideolojik amaçlar birçok uygulamada ön planda tutulmuştur. Ülkenin genel tablosu böyle bir görünümde iken, birliğimizin bünyesinde de aynı amaçları ön planda tutarak yapılan olumsuz girişimler, alınması gereken sonuçların alınamamasına önemli çapta etken olmuştur.

Türk Eczacıları Birliği anayasal bir kamu kuruluşudur. Görevleri 6643 sayılı yasasında belirtilmiştir. Yasasında belirtilen görevlerin dışına taşmak en azından hukuk kurallarını çiğnemek olur. Birliğin en yetkili organı olan Büyük Kongre, görevimiz kapsamındaki ilkeleri tespit etme yetkisine haizdir. Uygulamada birinci derecede yetkili ve sorumlu olan Merkez Heyetidir. Durumun böyle olduğu bilinmesine rağmen bazı Odalarımız adeta bir Merkez Heyeti gibi faaliyet göstermişler böylece birliğin kargaşa ortamına itilmesine sebep olmuşlardır. Yasamızda belirtilen hiyerarşik düzen alt üst edilmek istenmiştir. Birliğin genel politikası doğrultusunda yapılan çalışmalar, bilinçsizce ve maksatlı olarak yapılan girişimler sonucu zaafa uğratılmıştır. Bazı odalarımızın ısrarlı bir şekilde eczacılık camiasının bütünlüğünü bozan tutum ve davranışları kamu oyununda mesleğimizi yıpratmıştır. Bu durum aynı çevrelerce başarı olarak nitelendirilmiştir. Yine bu çevrelerce Merkez Heyetince yapılan olumlu girişimlerin ve alınacak sonuçların engellenmesi için azami gayret gösterilmiştir.

Birliğin yasal alacaklarının gene söz konusu odalarca ödenmemesi suretiyle suni bir mali sıkıntı yaratılmış ve bu davranışların yaygınlaştırılması çabalarından imtina edilmemiştir.

Bir kısım odalar, mali imkansızlıktan dolayı eczacılara direkt olarak sık sık sirküler gönderemediğimizden yararlanarak Merkez Heyetini yıpratmak amacıyla meslektaşlarımıza gerekli bilgileri ulaştırmamayı görev edinmişlerdir.

Bu Odalar tarafından Merkez Heyetini yıpratmak amacıyla meslektaşlarımıza gerçekte ilgisi olmayan yanıltıcı bilgiler ulaştırılmış olmasını ve böylece istismara yol açılmış olmasını da üzüntüyle belirtmek isteriz.

Bu tip davranışlarda bulunan odaların bir kısım yöneticileri, son kongrelerde yeniden seçilmemişlerdir. Bu hususu söz konusu olumsuz olaylardan yeni seçilen oda yöneticilerini tenzih etmek amacıyla özellikle belirtmek isteriz.

Birçok olumsuz olayı burada sıralayabilmek mümkündür. Bütün bunlara

rağmen görevimiz olarak yapılması gereken hiçbir çalışmadan bu zor şartlar altında dahi kaçınılmamıştır. İstenilen tüm sonuçların alınamamasının sebepleri arasında Birliği kargaşa ortamına itmek isteyenlerin yanında ülkenin genel istikrarsız ortamı gösterilebilir. Bu dönem içerisinde de bazı konularda başarılı sonuçlar alındığını ve çalışmaların yasal çerçeveler içerisinde sürdürüldüğünü görmemek mümkün değildir. Kaçınılmaz ve haklı bir gerekçe ile yapılan 12 Eylül Harekatından sonra, yasal görevlerinin dışına çıkmamış olan Merkez Heyetimiz ile odalarımızın büyük çoğunluğunun faaliyetlerinin sıkıyönetim komutanlıklarınca durdurulmaması da çalışmalarımızın doğru yolda olduğunun bir kanıtıdır.

Birkaç odamızın bazı sıkıyönetim bölgelerinin özelliklerinden dolayı diğer kuruluşların kapatılmasıyla beraber bir genelleme içerisinde kapatılmış olduğunun kanaatini belirtmek isteriz. Faaliyetleri durdurulan odalarımızın kongrelerini zamanında yapamamış olmaları Merkez Heyeti kongremizin de gecikmesine neden olmuştur. Yarıdan bir kaç fazla odanın iştirakiyle kongre yapılmasının uygun olmayacağını ve ileride istismarlara meydan verilebileceğini dikkate alan Merkez heyetimiz, odaların en azından büyük bir çoğunluğunun kongrelerini bitirmesini beklemiş ve huzurunuzda eksiksiz olarak gelmeyi amaçlamıştır.

Merkez Heyetimiz Sıkıyönetimce faaliyetleri durdurulmuş olan odaların tekrar faaliyetlerini sürdürebilmeleri için girişimde bulunmuş ancak bölgesel özelliklerinden dolayı bazı odaların açılması gecikmiştir.

Kısaca çizmeye çalıştığımız bu tabloda parmak arkasına saklanmak isteyenler olabilecektir. Ancak Atatürk ilkelerine içtenlikle inanmış görev ve hizmetler şuurunu ön planda tutan Türk Eczacısının gözünden bu kişiler kaçamayacaklarını bilmelidirler. Türk Eczacıları Birliği bu zamana kadar olduğu gibi bundan sonra da yasal çerçeve içerisinde çalışmalarını sürdürecektir, gerek meslektaşlarımızı ve gerekse Türk Eczacıları Birliğini zararlı faaliyetlerin içersine çekmek isteyenlere fırsat vermeyecektir.

Yukarıda çizilen tablo 12 Eylül Harekatından sonra hepimizin bildiği gibi değişmiştir. Anarşi ve terörün tamamen durdurulması ile kökünün kurutulması konusunda önemli bir aşama yapılmıştır. Ekonomik istikrar tedbirleri olumlu yöndeki gelişmesini hızlandırmıştır. Bütün bu durum içerisinde eczacılık sorunları, genel uygulamalara paralel olarak etkilenmiş ancak tipik sorunlarının tamamen giderilebilmesi sağlanamamıştır. Yapılan çalışmalar göstermektedir ki, hazırlıkları tamamlanan bazı yasalarımız yıllarca özlediğimiz değişikliklerle kısa gelecekte yeniden düzenlenmiş olacaktır.

Bu raporumuzu tüm meslektaşlarımıza ulaştırmak istediğimizden ayrıntılara girmeden çok kısa olarak hazırladık. Birkaç cümle ile anlattığımız hususlar için uzun ve sürekli çalışmalar yapılmıştır. İstenilen konularda geniş bilgi vermeğe her an hazır olduğumuzu belirtmek isteriz.

Ülke ve milletimizin daha mutlu ve başarılı bir geleceğe kavuşması dileğimizin yanında birlik ve beraberlik içerisinde eczacılık camiamızın olumlu aşamalar yapacağından kuşku duymadığımızı belirtir, Büyük Kongremizin değerli mensuplarına saygılarımızı sunarız.

Türk Eczacıları Birliği
Merkez Heyeti

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ'NİN ULUSLARARASI ECZACILIK FEDERASYONU'NA ÜYE OLMASI

Birliğimizin Uluslararası Eczacılık Federasyonu'na (FİP) üye olması Büyük Kongremizce karar altına alınmıştı. Bu durum gerekli çalışmalar yapılır İçişleri Bakanlığı aracılığıyla Sağlık Bakanlığına duyurulmuştu. Uzun bir süre sonra alınan cevapta Bakanlığın bu konuda izin verme yetkisine sahip olmadığı belirtilmiştir. Bunun üzerine Birlik Genel Başkanımız FİP Genel Başkanıyla Cenevre'de bir görüşme yapmış ve olumlu sonuçlar almıştır. Birkaç ay sonra 3-7 Eylül 1979 tarihinde FİP'in üye ülkelerin temsilcilerinin katıldığı Brighton'daki Konsey toplantısına TEB'i temsilen Genel Başkan İbrahim Çetinkaya katılarak Birliğimizin üyeliğe kabul edilmesi amacıyla yönelik bir konuşma yapmıştır. FİP aracılığıyla diğer ülkelerin üye birliklerine de duyurulan bu konuşmada ülkemizdeki eczacılıkla ilgili bilgi verilmiştir. Bu toplantıda TEB'in üyeliğinin ilk yapılacak Federasyon Genel Kuruluna sunulması kararlaştırılmıştır. Daha sonra Federasyonun Lahey'deki Genel Sekreterliğinde ön işlemler tamamlanmış ve yöneticiler ile tekrar görüşmeler yapılmıştır. 1-5 Eylül 1980 tarihinde Federasyon Genel Kurulu Madrid'de toplanmıştır. Genel Kurul'da Birlik Genel Başkanımızın yaptığı konuşmayı müteakip TEB ittifakla FİP'e üye olarak kabul edilmiştir. Genel Kurul beş gün sürmüş ve dünyanın elli ülkesinden ikibine yakın eczacı katılmıştır. Yapılan mesleki ve bilimsel çalışmaların yanında tüzük tadilide yapılmıştır. Türkiye adına TEB Federasyonun Konsey toplantısında sekiz üye ile temsil edilecektir. İlk toplantı 7-11 Eylül 1981 tarihinde Viyana'da yapılacaktır. Birliğimizle Federasyon arasındaki ilişkileri sürdürmek için Prof. Dr. Ningur Noyanalpan'ın görevlendirilmesi Merkez Heyetimizce kararlaştırılmıştır.

Bilindiği gibi, Uluslararası Kuruluşlarda üye olmak bir takım yükümlülükleri de beraberinde getirmektedir. Uzun bir uğraşdan sonra elde edilen bu üyelikle Türk Eczacılığı Uluslararası Eczacılığa açılma imkanına kavuşmuştur. Mesleki ilişkilerin yoğunlaşması ile kazanacağımız çok şey olacaktır. Bütün bunların yanında bizim için yüksek olan bir yıllık aidatın ödenmesi zorunluluğunu da burada belirtmek isteriz. Aidatımızın ödenmemesi halinde alınacak yeni bir kararla üyelik hakkımızın dondurulabileceğini dikkatten uzak tutmamak gerekir. Böylesine üzücü bir duruma düşülmesine meslektaşlarımızın fırsat vermeyeceğinden kuşquamuz yoktur.

6197 SAYILI ECZACILAR VE ECZANELER HAKKINDAKİ KANUN:

Kasım 1980'da kurulan komisyon daha önce Türk Eczacıları Birliği büyük kongresinden geçen 6197 sayılı yasanın değişiklik tasarısını esas alarak birçok çalışmalar yapmıştır. Merkez Heyetimizce de bu çalışmalar hassasiyetle değerlendirilmiştir. En son olarak eczane ve depo komisyonu başkanı Adnan Ülkü'nün de katıldığı bir toplantıda yapılan çalışmalarla tasarıya son şekil verilmiş, ve 3.12.1980 tarihinde tasarı Sağlık Bakanlığına sunulmuştur. Tasarının getirdiği değişiklikler genel olarak şunlardır:

- Eczacı Odasına kaydolmayan eczacının eczane açamaması,
- Bir eczacının diğer bir eczacı ile ortak olarak eczane açabilmesi,
- Eczane açmak için odadan belge alınması zorunluluğu,
- Hastanelerdeki eczanelerin dışarıya ilaç satmalarına meydan verilmesinin önlenmesi,
- Eczane sahibi eczacının yılda 30 günü geçmemek şartıyla memur, asker veya serbest çalışan bir meslektaşını eczanesine nezaretçi olarak görevlendirilmesi,

- Eczanelerin planlı bir biçimde açılması,
- Eczanelerde ilacın yanında satılabilecek malzemelerin günümüzün koşullarına göre yeniden tesbiti,
- Teftişlerin yalnız eczacı müfettişler tarafından yapılması ve bu teftişlerde Eczacı Odası temsilcilerinin de bulunması,
- Eczane nöbetlerinin planlanmasında Eczacı Odası temsilcilerinin görüşlerinin alınmasıyla nöbet sırasında satılan tüm ilaç ve sıhhi malzemelerden %20 nöbet zammı alınması,
- Cezaların günümüz şartlarıyla uyumlu hale getirilmesi,

Bakanlık yetkililerinden aldığımız bilgilere göre tasarının üzerinde yapılan çalışmalar bitirilmiştir. Makama sunulma durumundadır. Bu tasarının gerçekleşmesi halinde eczacılık mesleği olumlu yönde yeni boyutlar kazanmış olacaktır.

1262 SAYILI TIBBİ VE İSPENÇİYARİ MÜSTAHZARLAR KANUNU

Bu yasa ile ilgili olarak, yıllardan beri çalışmalar yapılmıştır. Yapılan çalışmalar zaman zaman tasarı haline getirilip Meclis komisyonlarında görüşülerek belli kararlar alınmasına rağmen bir türlü sonuçlandırılmamıştır. 2 yıl evvel tasarı yeniden Sağlık Bakanlığında ele alınmış, çalışmalar hakkında Birliğimize yeterli bilgi verilmemiştir. Zorlamalar sonucu elde edilen bilgiler tasarıya arzu ettiğimiz hususları içermediğini ortaya koymuştur. Yapılan girişimler sonucu Bakanlıkça hazırlanan tasarıda istediğimiz değişiklikler de yapılamamıştır. Bu tasarı gerçekleşmeden önce hükümet değişmiş ve Bakanlıkta yeni çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Bu çalışmalarda Birliğimiz sürekli olarak bulunmuş teklif ettiğimiz tüm hükümleri ihtiva etmemekle beraber Bakanlık bu kez görüşlerimizle önemli ölçüde uyum sağlayan yeni bir tasarıyı kabul ederek Meclis'e sunmuştur. En son olarak Sağlık Bakanlığınca da onaylanan tasarı ile getirilen başlıca önemli yenilikler ve değişiklikler şöyle özetlenebilir:

- Gerek hekimlikte ve gerekse veteriner hekimlikle kullanılan ilaçların ruhsat işleri ile işlemlerinin günün bilimsel görüşleri doğrultusunda yapılması,
- Zamanla tedavi özelliğini kaybeden ilaçların ruhsatlarının iptali,
- İlaçların kalite kontrollerinin sürekliliğinin sağlanması,
- İlaç imalathanelerindeki seksiyonlarda mesuliyeti deruhte edecek yeteri kadar eczacının vazifelendirilmesi,
- Müstahzar ruhsatı komisyonuna katılacak temsilciler ile bu komisyonun görevlerinin daha belirgin bir hale getirilmesi,
- Hayati önem taşıyan müstahzarların piyasada bulundurulmasının temini,
- İlaçla ilgisi olmayan kişilerin ruhsat almalarının önlenmesi, (getirilen yeni madde tabip ve eczacılarla, ihtisaslarıyla ilgili olanlar için dış tabipleri ve veterinerler ile tıp ve eczacılık fakültelerinde ilaçla ilgili konularda mastır veya doktora yapmış kimyager ve kimya mühendisleri dışında kimseye ruhsat alabilme hakkı vermemektedir.)
- İlaç imalathanelerinde yalnız eczacı, tabip ve eczacılık veya tıp fakültesinde ilaç konusunda mastır veya doktora yapmış kimyager veya kimya mühendislerinin sorumlu müdür olabilmesi,
- Modern ilaç teknolojisine uygun imal edilmeyen veya buna aykırı ithal edilen müstahzarların imhalarının hükme bağlanması,
- Hekimlikte veya veterinerlikte kullanılan ilaçlarda eczacılara meslek ve nöbet hakkı verilmesi,

Tasarı yukarıda belirtilen yenilik ve değişikliklerin dışında günümüz koşullarının gerektirdiği bazı hükümleri de ihtiva etmektedir. Yasanın ismi "Farmasötik ve Tıbbi Müstahzarlar ve maddelerle bunların imal edildikleri yerle ilişkin kanun" şeklinde değiştirilmiştir. Tasarının 1981 yılı içersinde gerçekleştirilmek üzere ele alınacağını ilgililer belirtmektedirler. Bu zamana kadar olduğu gibi bundan sonra da mesleğimize önemli katkıları olacağından kuşku duymadığımız bu tasarıya gerçekleştirilmesi için gerekli ve yeterli girişimler sürdürülmektedir.

ECZACI KÂR ORANI

Eczacı kâr oranının ilaçlarda satış üzerinden % 20 olduğu bilgilerinzdendir. Ancak bu oran, diğer ülkelerdeki eczacı kâr oranlarına nisbetle düşüktür. Bir çok gelişmiş ülkelerde eczacı kâr oranı % 40 civarındadır. Ayrıca Ülkemiz koşulları içersinde de bu oran yeterli değildir. Birliğimizce yapılan incelemelerle bu durum ortaya çıkmıştır. Sağlık Bakanlığına inceleme raporları ve gerekçelerle müracaatta bulunularak kâr marjının yükseltilmesi istenmiştir. Önerimizi yapılan toplantılar sonucunda makul karşılayan Bakanlık yetkilileri bilimsel bir gerekçeye ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. 1978 senesinde geniş kapsamlı bir komisyon tarafından hazırlanan rapor tarafsız bir belge olarak tarafımızdan ileri sürülmüştür. O tarihte bilgisayarla sonuçlandırılan bu rapor üniversite, ilgili Bakanlıklar ile Türk Eczacıları Birliği temsilcileri tarafından hazırlanmıştır. Böylesine ciddi bir rapora rağmen Bakanlık yeni bir inceleme yapılması isteğinden vazgeçmemiştir. Kısa zamanda bitirilmesi dileğiyle bu çalışmanın başlatılması sağlanmıştır. Sağlık Bakanlığı eczacının günümüzdeki ekonomik durumunu ortaya çıkarmak amacıyla Maliye Bakanlığı uzmanlarınca tanzim edilen föyleri cevaplandırılmak üzere bin eczacıya gönderilmiştir. Değişik bir yöntemle tespit edilen eczanelerden ancak seksen tanesi föyleri cevaplandırmıştır. Tüm girişimlere rağmen bu miktarın yeterli sayılması kabul ettirilememiştir. Eczacıların vergi dairelerinde beyannameleri bulunduğu, Bakanlığın bu beyannamelerden eczanelerin mali durumlarını öğrenebileceği ileri sürülmüşse de, bundan da olumlu bir sonuç alınamamıştır.

Adana Eczacı Odası Başkanı Mustafa Türkmen bir çalışma yaparak kâr oranlarını yükseltecek bir rapor hazırlamıştır. Rapor eczacı kâr oranlarını tespit eden fiat tekevvün kararnamesinin değişikliğini ihtiva ediyordu. Merkez Heyetinde bu rapor üzerinde yeni bir çalışma yaparak imalatçılar için sinai maliyet esasına dayanan kararnamenin eczacılar için de ticari maliyet esasına dayandırılması zorunluluğunu ileri sürerek Bakanlık yetkililerini uyarmıştır. Bütün girişimlere rağmen gerek Bakanlık politikası ve yetkililerinin sık sık değişmesi gerekse bürokratik engeller eczacı kâr oranının günümüzün koşullarına uygun bir seviyeye yükseltilebilmesini önlemiştir. Bu konuya ilişkin çalışmalar meslek ve nöbet hakkı çalışmalarına paralel olarak sürdürülmüştür. Diğer bölümlerde de bu hususlara kısaca değineceğiz.

ECZACI MESLEK VE NÖBET HAKKI

Meslek ve nöbet hakkı konusunda Merkez Heyetimiz uzun ve yoğun bir mücadele vererek bu hakların sağlam temellere oturtulmasını sağlamaya çalışmıştır. Önce Bakanlık yetkisi içerisinde bir uygulama ile bu hakların alınabilmesi kısmen sağlanmışsa da daha sonra değişen yetkililerin girişimleri sonucu yasal olmadığı gerekçesiyle geri alınmıştır. Merkez Heyetimiz bu konuyu sürekli olarak Başbakanlık ve Bakanlık nezdinde savunmaya ve gerçekleştirme çabalarına devam etmiştir. Düzenlediğimiz Uluslararası Seminerde diğer ülkelerin temsilcileri tarafından bu konuların dile getirilmesi sağlanmış, Bakanlık yetkilileri, Gelişmiş ülkelere de örnekler verilerek Türk Eczacılarının haklarının verilmediği konusunda ikna edilmişlerdir. Sonunda Sağlık Bakanlığı bu hakların verilmesine karşı olmadığını, ancak yasal bir gerekçe yaratılması gerektiğini öne sürmüşlerdir. Bunun üzerine gerek 1262 sayılı Tıbbi ve İspençiyari Müstahzarlar Kanunu değişikliği tasarısında ve gerekse 6197 sayılı eczane ve eczacılarla ilgili yasanın değişikliği tasarısında meslek ve nöbet hakkı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının da olumlu görüşleri ile yerlerini almışlardır.

MAJİSTRAL TARİFE

Bilindiği gibi, 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler hakkındaki kanunun 39. maddesi majistral tarifenin Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti tarafından hazırlanacağını ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından onaylanarak yürürlüğe gireceğini öngörmüştür.

Majistral tarifenin enflasyon ve kur farkları karşısında günümüz koşullarıyla uyumunu kaybettiği bilinen bir gerçektir.

Günün şartlarına uyum sağlayabilecek yeni bir majistral tarife çıkarılması için bir komisyon kurulmuş, öncelikle ecza depolarından temin edilen fiatların ortalaması alınarak B cetvelinde yer alan produit-chimque maddelerin fiatları tesbit edilmiştir. Ambalaj malzemesi fiatları da Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikasının fiatları esas alınarak değerlendirilmiştir. Belirlenen fiatlar Bakanlıkça yapılan değişikliklerle onaylanmıştır.

Yeni tarifeye, genelgider payları ile meslek hakları konusunda eczacı lehine tatmin edici sonuçlar alınmıştır. B ve C cetvelin de olmayan maddelerin reçete muhteviyatında mevcut olması halinde bu maddelerin bedeli alış faturasında yazılı fiatın iki misli üzerinden hesaplanması getirilmiştir. Yeni bir tarife hazırlamadan fiat gelişmelerinin değişikliğini bir raporla kısa zamanda sağlayabilmek ilkesi de Sağlık Bakanlığınca kabul edilmiştir. Nöbet zammının yapılan reçete için değil her formül için ayrı ayrı % 50 olarak uygulanması da sağlanmıştır.

Tarife vakit kaybedilmeden basılmış, eczane sahibi meslektaşlarımıza ve diğer ilgili tüm kuruluşlara gönderilmiştir.

ECZANELERDE KULLANILAN İLAÇ HAM VE YARDIMCI MADDELERİN UYGUN FİATLARLA ECZANELERE İNTİKALİNİ SAĞLAMAK

Eczanelerde kullanılan produit-chimique'lerin uygun fiyatlarla eczanelere intikalini sağlamak amacıyla Sağlık Bakanlığı nezdinde girişimlerde bulunulmuştur. Bu konuda Bakanlıkla varılan prensip mutabakatından sonra bölgelerindeki eczanelerin yıllık produit-chimique ihtiyaçlarının tesbiti amacıyla odalara listeler gönderilmiştir. Bölgelerindeki eczanelerin yıllık produit-chimique ihtiyaçlarına göre doldurularak gönderilmesi gereken bu listeleri ancak bugüne kadar 4 oda göndermiştir. İthal veya temini gereken maddelerin miktarı bilinmeden resmi bir uygulamaya geçilebilmesinin mümkün olmadığını takdir edersiniz. Bu tesbitin yapılmasından sonra yetkili bir kamu kuruluşu tarafından ithal ettirilebilecek maddeler Birliğimizin organizasyonu içerisinde eczanelere uygun fiyatlarla intikal ettirilebilecektir. Bu uygulama yalnız produit-chimique'lere bağli kalmayıp diğer sıhhi malzemeler içinde geçerli olabilecektir.

ECZANELERDEKİ FİRE NİSBETİ

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti eczanelerdeki fire oranını tesbit etmek amacıyla bir araştırma yapmış ve bu oranın alış üzerinden % 4 olmasını kararlaştırmıştır. Ayrıca Ticaret Odalarının da görüşü alınmış ve aynı doğrultuda oldukları görülmüştür. Bu kararın Türkiye çapında genelleştirilmesi için Maliye Bakanlığına başvurulmuştur.

TİCARET ODASI-ECZACI İLİŞKİLERİ

Bilindiği gibi, ticaret odalarıyla eczacılar arasındaki ilişkiler özellikle son üç yıl içinde olumsuz boyutlara ulaştı.

Bunun üzerine Merkez Heyeti ve Eczacı Odaları konunun üstüne gitme gereğini duydular.

İlgili ilişkiler açısından: 1-Ticaret Odasına kayıtlı, 2-Ticaret Odasına kayıtlı olmayan eczacılar olmak üzere eczacıları iki grupta ele alabiliriz.

Ticaret odaları, odalarına kayıtlı olan eczacılardan bir yandan zamlı aidat tahsil ederken öte yandan, ticaret odalarından kayıtlarının silinmesine ilişkin eczacıların isteklerini reddettiler. Bunlarla da yetinmeyerek ticaret odalarına kayıtlı olmayan eczacıları da odalarına resen kayıt etmeye başladılar. Böylece eczacıya hiç bir hizmet götürmeyen ticaret odaları, eczacıların sırtından haksız gelir sağlamaya başladılar.

Yukarıdaki durumlar karşısında eczacıların haklı olarak yakınmaları Merkez Heyetimizi harekete geçirdi. Merkez Heyeti, sicil ticaret memurlarının eczacıyı sicil ticarete tescile davet etmesini göz önünde tutarak "Tescile İtiraz Dilekçeleri" hazırlatarak odalara gönderdi. Ayrıca ticaret odasına kayıtlı olan eczacıların da ticaret odasından kayıtlarının silinmesi için ticaret odasına başvurmalarını ve bu başvurularının reddi halinde yerel Asliye Ticaret Mahkemelerinde kayıt silinmesine ilişkin davaların açılmasını özellikle Türk Ticaret Kanunu'nun konu ile ilgili hükümlerinin dikkate alınmasını önerdi.

Nitekim uyarılarımız karşısında Türkiye'nin çeşitli yörelerinde eczacı arkadaşlarımızca konu ile ilgili olmak üzere birçok dava açıldı. Bunlar içerisinde en ilginç olan ikisinin gelişimini özetlemekte yarar bulduk:

Mersin Ticaret Odasına kayıtlı olan eczacı Yılmaz MaNAV Mersin Ticaret Odasından kaydının silinmesine ilişkin davayı Mersin Asliye Ticaret Mahkemesinde açtı. Dava sonunda mahkeme eczacının kaydının Ticaret Odasından silinmesine karar verdi. Ticaret Odası kararı temyiz etti. Yerel mahkemenin vermiş olduğu karar eczacının lehine olmak üzere Yargıtay 4. Hukuk Dairesince 22.9.978 tarihinde Esas 1977/11678, Karar 1978/10267 no ile onandı. Ancak ilgili davalı ticaret odasının "tashihi karar" istemi üzerine Yargıtayın aynı dairesi bu kere onama kararını kaldırarak hükmün bozulmasına oybirliği ile karar verdi.

Diğer bir ilginç davada, hukuk müşavirimizce eczacı Serap Özberk adına açıldı. Şöyleki: Eczacı Serap Özberk İstanbul Ticaret Odası'nın kendisini resen ticaret odasına kaydetmesi üzerine kaydın silinmesine ilişkin Ticaret Odasına başvuruda bulundu. Eczacının bu isteği Ticaret Odasınca reddedildi. Bu durumda kayıt silinmesine ilişkin İstanbul 4. Asliye Ticaret Mahkemesinde 980/262 esas no ile dava açıldı. Ticaret Odası mahkemenin yetkisine "vazife" yönünden itiraz etti. Davalı ticaret odasının bu itirazı mahkemece haklı olarak reddedildi. Ancak ticaret odasının 2274 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyiş Yasası'nın 12 maddesine göre "Görev Uyuşmazlığı Çıkarılmasını" istemesiyle dava dosyası Uyuşmazlık Mahkemesine gitti. Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü 24.12.1980 gün ve 980/8 E.980/8 K no ile anlaşmazlığın niteliğine göre idari yargı yerinde çözülmesi gerektiğini bu nedenle İstanbul 4. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin kararının kaldırılmasını kesin olarak oybirliğiyle karar verdi."

Konu ile ilgili olmak üzere bir içtihadı birleştirme kararı çıkana kadar eczacı lehine birçok kararın alınabileceğini bu nedenle ilgili çabanın gösterilmesinde yarar olduğu kanısındayız. Ayrıca ortak bir görüş sağlamak üzere Türkiye Odalar Birliği Yönetim Kurulu ile Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti arasında toplantılar yapıldı. Ancak bu toplantılarda şu ana kadar belli bir sonuca varılamadı.

BELEDİYE ZABITALARI TARAFINDAN ECZANELERİN TEFTİŞİ

Çeşitli zamanlarda belediye zabıta memurlarının eczaneleri dolaşarak ilaç dışında kalan ve kanunen eczanelerde satılmasına müsaade edilen diğer maddelerin satışlarını kontrol ettikleri öğrenilmiştir. Bunların teftiş murakabe ve kontrolleri Sağlık Bakanlığına aittir. Ancak Bakanlık müfettişleri eczaneleri teftiş ve kontrol ederken bu maddelerin etiket vesaire hususlarını da kontrol etmektedirler. Belediye görevlilerinin bu kontrollerinin geçersizliği Sağlık Bakanlığının Birliğimize gönderilen yazısından anlaşılmaktadır. Bahsi geçen ve bu teftişlerin geçersizliğini belirten yazı Odalarımıza tekrar gönderilmiş ayrıca bazı Belediyeler uyarılarak bu yanlış uygulamanın yaygınlaştırılması önlenmiştir.

Yapılan girişimler sonucu İçişleri Bakanlığı, bir yazı ile Valiliklerin konuya dikkatini çekmiş ve Belediyelerin eczaneleri teftiş edemeyecekleri hususunun bölgelerindeki belediyelere duyurulmasını istemiştir.

MALİYE BAKANLIĞI İLE TEB ARASINDAKİ PROTOKOLÜN İPTALI

TEB Merkez Heyeti ile Maliye Bakanlığı, Bakanlar Kurulunun 27.7.1973 gün ve 7/6913 sayılı kararı ile 1:9.1973 tarihinde yürürlüğe konulan "Devlet Memurlarının tedavi yardımı ve cenaze giderleri yönetmeliği" hükümleri dairesinde eczanelerden temin edilecek ilaçlar ile ilgili olarak 4.6.1975 tarihinde aralarında bir protokol imzaladıkları bilinmektedir. Sözü edilen protokol 15.2.1979 tarihinde (Esas 977/3759, karar 79/706) Danıştay 8. dairesince iptal edilmiştir. Bu durum indirimli ilaç alımıyla ilgili uygulamanın boşlukta kalmasına sebep olmuştur. Daha fazla aksamaya meydan verilmemesi ve bu boşluğun giderilmesi için herşeye rağmen Maliye Bakanlığı ile TEB arasında yeni bir düzenlemeye gidilmesi zorunlu hale geldiğinden Maliye Bakanlığında bir toplantı talebinde bulunulmuştur. Hükümetlerin değişmesi ve diğer hususlar bu toplantının gerçekleşmesini engellemiştir. Bakanlık nezdindeki girişimlerimiz sürdürülmektedir. Henüz kesin bir sonuç alınamamıştır.

S.S.K. İLE T.E.B. ARASINDA YAPILAN PROTOKOL HÜKÜMLERİNDEKİ DEĞİŞİKLİK

Bilindiği gibi T.E.B. Merkez Heyeti ile S.S.K arasında 12.11.1975 tarihinde bir protokol imzalanmış olup bu protokol günümüzün bazı koşullarıyla uyum sağlayamamaktadır. 1979 Aralık ayı başlarında Sayın Sosyal Güvenlik Bakanıyla Birlik Başkanımız arasında yapılan görüşmede protokolün yeniden ele alınarak günümüzün koşullarına uygun bir şekle getirilmesi prensip olarak kararlaştırılmıştı.

Bu görüşme ışığında S.S.K. Genel Müdürlüğünde 1980 senesinin Haziran ayında bir toplantı yapılmış ve bu toplantıda varılan mutabakat sonucu:

- 1- Eczanelerin tip sözleşme hükümleri doğrultusunda karşılayacakları reçetelerde en az % 1 indirim uygulanması,
- 2- Reçete kontrollerini yapacak S.S.K sağlık tesisinin bulunmadığı mahaldeki eczanelerin ödemelerinin gecikmesini önlemek amacıyla reçetelerin Kuruma tesliminde eczanelere avans verilmesi sağlanmıştır.

İLAÇ FİATLARININ DEĞİŞMESİ HALİNDE GETİRİLEN UYGULAMALAR

Çalışma dönemimiz içersinde ilaç fiyatlarına bir kaç defa zam yapıldığı bilgilerinizdendir. İlaç fiyatlarına yapılan zam oranında eczacının ek finansmana ihtiyaç duyduğu kuşkusuzdur. Eczacının bu ek finansmanı karşılayacak gücü ve kaynağı yoktur. Ek finansman temin edemiyen eczacı ilaçlarını yeterince satın alamamakta ve vatandaş da hastası için gerekli olan ilaçları bulabilmek amacıyla eczane eczane dolaşmak zorunda kalmaktadır. Böylece mevcut olan ilacın yokluğu yaratılmaktadır. Bugüne kadar yapılan sürsaj uygulamaları ilacın iki ayrı fiatla satılmasını öngörmüştür. Bu uygulamalarda imalatçı veya depocudan kaynaklanan aksaklıkların sorumluluğu da eczacının omuzlarına yüklenmiş böylece eczacı ile vatandaşın sürtüşmesine yol açılmıştır. Mahkeme kararlarıyla da belirlenmiştir ki sürsaj eczacı için ekonomik bir gerek olduğu kadar aynı zamanda bir haktır. Getirilen uygulamalar eczacıya sürsaj hakkı vermezken endüstriye bu hakkı adeta tanımaktadır. Bütün bu sakıncalara meydan verilmemesi için Sağlık Bakanlığından birçok emtea da olduğu gibi eczane depo ve imalatçıların da mal beyanında bulunmasını temin etmek suretiyle ilaçların tek fiatla satılması istenmiştir. Bu konu sürekli takip edilmesine rağmen maalesef Sağlık Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı arasındaki mutabakatsızlıktan dolayı bugüne kadar sonuçlandırılmamıştır. En azından bundan sonra yapılabilecek zamların uygulamadaki sakıncalarına meydan vermemesi için gerekli kararların şimdiden ilgili Bakanlıklarca alınmasını huzurunuzda bir kez daha tekrar etmenin yararına inanmaktayız.

ECZANELERİ KAPATMA EYLEMİ

1979 senesi ortalarında eczanelerin sorunlarının ağırlaşması ve gelişmelerin varlığını tehdit eden boyutlara ulaşması karşısında Odaların kararıyla Merkez Heyetimiz 3 günlük bir kapatma eylemi uygulamıştır. Konu ile ilgili gelişmeler ve eylem gerekçeleri meslektaşlarımıza bir sirkülerle duyurulmuştur. Bu hususta hiç bir ilave yapılmasına gerek duymadığımızdan herhangi bir saptırmaya meydan verilmemesi için aynı sirküleri bir kez daha bilgilerinize sunmanın yararına inanıyoruz:

SAYGIDEĞER MESLEKTAŞIMIZ,

Uzun zamandanberi eczanelerin sorunlarının giderilmesi için, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ve Hükümet ilgilileriyle Merkez Heyetimiz görüşmeler yaparak konuları sık sık yazılı ve sözlü olarak dile getirmiştir. Bu çalışmalarımız arasında ECZACININ KÂR HADDİNİN YÜKSELMESİ İLE MESLEK HAKKI VE NÖBET ZAMMININ ALINMASINA ağırlık verilmiştir. Ayrıca SATIŞ ŞARTLARININ DÜZENLENMESİ İLE NAKLİYE FARKLARININ ECZACIYA YÜKLENMEMESİ için gerekli önlemlerin alınması da dikkatten uzak tutulmamıştır. Nitekim son çıkarılan ilaç tarifesi kapsamı içerisinde meslek hakkı ve nöbet zammının alınması sağlanmıştır. Daha sonra değişen yöneticiler yasal dayanağı olmadığı iddiasıyla Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı adına bu hakları geri almışlardır. Böylece devletin uygulama sürekliliği ilkesi bozulmuştur.

Buna rağmen bir çözüm olarak 1972 tarihinde çıkan fiat kararnamesinin eczacılarla ilgili maddesinin yeniden düzenlenmesi Bakanlıkla aramızda ortak bir görüş olarak tesbit edilmiştir. Kurulan komisyon, Merkez Heyetimizin haklı olduğunu prensip olarak kabul etmiş meslek hakkı, nöbet zammı ve nakliye giderlerinin de değerlendirilmesi suretiyle eczacı kâr hadlerinin yükseltilmesini olumlu karşılamıştır. Ancak kararname çalışmaları komisyo-

nuna Maliye Bakanlığı temsilcilerinin de katılması gerektiği Sağlık Bakanlığınca ileri sürülmüş, yapılan çağrıya rağmen söz konusu temsilcilerin katılmaması nedeniyle çalışmalar durdurulmuştur. Yapılan girişimlere karşı daha fazla birşey yapılamayacağı söylenmiştir. Ayrıca İLAÇ YOKLUĞUNUN GİDERİLMESİ İLE İLAÇLARA YAPILACAK OLAN ZAMMIN GETİRECEĞİ EK FİNANSMAN RİSKİNİN ECZACIYI ETKİLEMESİ İÇİN ZAM KARARINDAN ÖNCE TEDBİR ALINMASI isteğimize de yeterli yaklaşımlar gösterilmemiştir. Bu durum karşısında 17.7.1979 tarihinde ilgililerce sorunlarımıza yeterli yaklaşımların gösterilmesi ve gerekli çalışmaların süratlendirilmesi için kamu desteğini sağlamak suretiyle bir eyleme geçmek görüşü Merkez Heyetince kabul edilmiş ve bu konuda Eczacı Odalarının görüşleri ivedilikle istenmiştir. Alınan cevaplarda eyleme geçilmesi noktasında birleşildiği görülmüş olmasına rağmen 4.8.1979 tarihinde Merkez Heyetince bir toplantı yapılarak konunun bir kez daha Oda Başkan ve temsilcileriyle görüşülmesi kararlaştırılmış ve durum Odalara telgrafla duyurulmuştur. Bu arada ileri sürdüğümüz gerekçeler doğrultusunda eylem için kamuoyu da oluşturulmuştur.

Bu durumu bilmelerine rağmen Ankara Eczacı Odası, Oda Başkanlarının toplantısından önce Merkez Heyeti ile mütabakata varmadan, sorunlarımızın, çözümüne yarar sağlamayacak gerekçelerle, Merkez Heyetince oluşturulan kamuoyunu da uygun bulduğu için, Türkiye çapında yapılacak eyleme ilgili olarak daha evvel yazılan yazıya günlerce cevap bile vermeden alıncaya bir eylem kararı almıştır. 25 odadan birisi olduğu halde diğer odalara nazaran daima kendilerini üstün görme tutkusundan kurtaramayan Ankara Eczacı Odası yöneticileri bu eylemleriyle sorunların çözümünü uzatarak yöneticilerini eczaneciler olarak nitelendirdikleri Merkez Heyetini başarısız göstermeği sağlamak ve ülke çapında yapılacak eylemin gerekçelerini saptırarak İLGİLİ BAKANLIKLARIN SORUMLULUĞUNU SALT ÇOK ULUSLU TEKELLERE BAĞLAMAK İSTEMİŞLERDİR. Bu talihsiz girişim karşısında dahi birliğimizin bozulmaması için Merkez Heyetimiz Ankara Eczacı Odasının eylemi karşısında tavır almamıştır. Kamuya dönük olarak bu eylemin sorunlarımızın etkisiyle meydana gelen dalgalanmanın içersinde yer aldığı ve Türkiye çapında yapılacak olan eylemin gerekçelerinin Oda başkanlarının toplantısında tesbit edileceği belirtilmiştir.

Oda Başkan ve temsilcilerinin toplantısında konu uzun süre tartışılmış ve genellikle kamu eczacılarından oluşan 6 odanın temsilcileri Ankara Eczacı Odası eylemini benimsedikleri halde nitelik itibarıyla aynı olmasına rağmen ülke çapında yapılacak eyleme karşı çıkmışlardır. Neden olarakta sorunlarımızın salt Çok uluslu ilaç Tekellerinden kaynaklandığını, Sağlık Bakanlığının elinde bir şey olmadığını, diğer sağlık hizmetleriyle beraber eczanelerinde devletleştirilmesini ileri sürerek toplantıda tesbit edilen gerekçelerle yapılacak eyleme karşı olduklarını belirtmişlerdir.

Eczanelerin sorunlarının ele alınacağı bilinen bu toplantıya yalnız kamu eczacılarını temsilci olarak gönderen İstanbul, İzmir, eczacı odalarıyla beraber Ankara, Bursa, Gaziantep, Isparta, Eczacı Odaları dışındaki onsekiz Eczacı Odasının eyleme karşı olması sözkonusu değildi. Diyarbakır Eczacı

Odasının olumsuz tavrı ise ancak eylemden bir gün evvel TRT haber bültenlerinden öğrenilebilmiştir.

Sıkıyönetimin müsaade etmemesi, Sağlık Bakanlığının müdürlükleri aracılığıyla meslektaşlarımız üzerinde baskı kurması, İlaç İşverenleri Sendikasıyla beraber eylemi desteklemeyen Eczacı Odaları ve bazı kuruluşların yoğun bir propaganda yapması ve eylemi kırma amacına yönelik demeçlerine TRT'de maksatlı olarak geniş yer verilmesi ile Birlik kararının eczanelere zamanında ulaşmasının engellenmesi nedenlerinden dolayı bir kısım İl merkezlerinde ise gerekçelerimizi benimsemiş olmalarına rağmen meslektaşlarımız üzülen eyleme katılamamışlardır.

Hiç bir siyasal nitelik taşımadığı halde bazı yerlerde Parti Örgütlerinin Eczacı Odaları ile meslektaşlarımızı etkilemek için girişimlerde bulunduğu Merkez Heyetine bildirilmiştir. EYLEMİMİZİN SİYASAL NİTELİK TAŞIDIĞINI İDDİA ETMENİN DAYANAĞI YOKTUR. Bilakis karşı iddiaların kanıtları vardır. Nitekim Merkez Heyetimiz eczacı kâr hadlerinin düşürülmesi karşısında diğer Hükümetler zamanında da sorunlarımızı ilgililere duyurmak için yurt düzeyinde eczane kapama eylemi yaparak kâr hadlerinin yeniden yükseltilmesini sağlamıştı.

Türk Eczacıları Birliğini gerçek görevinden saptırarak politikanın veya ideolojik çalışmaların içine çekmek isteyenlere karşı Merkez Heyetinin yaşamızda belirtilen görevlerin dışına çıkılmaması doğrultusundaki mücadele ve kararlılığından kuşku duyulmamalıdır.

Her şeye rağmen Eczacı Odalarının Başkan ve temsilcilerinin aldıkları eylem kararı kırka yakın ilde uygulanmıştır. İLAÇ YOKLUĞUNUN GİDERİLMESİ İLE ECZANELERİN VARLIĞINI SÜRDÜREBİLMESİ İÇİN GEREKLİ DÜZENLEMELERİN YAPILMASI GEREKÇELERİNE DAYALI HALKIN SAĞLIĞINA SAHİP ÇIKMAK VE İLGİLİ BAKANLIKLAR İLE HÜKÜMETİ UYARMAK İSTEĞİNDEN KAYNAKLANAN EYLEMİMİZ AMACINA ULAŞMIŞTIR.

Tüm ilgililer sorunlarımıza eğilme gereğini duymuşlardır. Sağlık Bakanlığı, kararname komisyonuna bir türlü katılmayan Maliye Bakanlığı temsilcilerinin çalışmaları henüz başladığını söylemektedir. Şimdi önemli olan istenilen hususların gerçekleştirilmesidir. İstenildiğinde kısa zaman içerisinde pekâla bir kararname çıkarılabilmektedir. Kaldığı bu kararname küçük bir grubu değil binlerce meslektaşımızla milyonlarca vatandaşımızı direkt olarak ilgilendirmektedir. Makul bir süre içerisinde belirlenen sorunların çözülmemesi halinde eczanelerin varlığını sürdürebilmesi için kesin tavır alınması artık doğal olarak kaçınılmaz olacaktır.

Mesleğimiz özgürlüğünün ve varlığının tehdit edildiği böylesine bir zamanda Eczacılık Camiasının birliğe ihtiyacı vardır. Merkez Heyeti bu konuda azami gayret, itina ve müsamahayı göstermiştir. Ancak uzlaşmaz tutumlarıyla görev sınırlarını taşarak Birlik düzenini altüst etmek isteyen, meslek çıkarları ile Eczacılık Camiası kararlarını hiçe sayarak kendi tutarsız fikirlerini ön plana alanlarla belli ortak noktalarımız artık giderek kalmamaktadır. Genellikle Türk Tabipleri Birliği fikir ve uygulama paralelinde Türk Eczacıları Birliği görüşüne ters beyanatlar vermek suretiyle bütünlüğü-

müzü bozan girişimlerde bulunarak eczacılığın itibarının daha fazla yükselmesini engellemenin kendi bindiğimiz dalı kesmekten başka bir anlamı yoktur.

Çalışmalarımızı üyelerine duyurmamakla beraber borçlarını kasten ödeme-
yerek Merkez Heyetini ekonomik baskı altında tutmak isteyen Ankara,
İstanbul ve İzmir Eczacı Odaları görev ve sorumluluklarının idraki içersinde
değillerdir.

Yüksek Murakabe kurulunun yasal incelemesini Eczacı Odasının kapısını
kapayarak, kaçmak suretiyle engelleyen Ankara Eczacı Odası bu davranışının
hesabını camiamızın önünde verecektir. Sloganlar altında gerçek fikirlerini
kamufle etmekle 1 Mayıs yürüyüşlerine katılma çalışmaları yapanlar;
**ATATÜRK İLKELERİNİ İÇTENLİKLE SAVUNAN TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİNİ
YASAMIZDA BELİRLENEN GÖREVLERİNİN DIŞINA ÇEKEMEYECEKLERİNİ
KISA ZAMANDA ANLAYACAKLARDIR.**

Değerli Meslektaşımız;

Sonuç olarak şunları belirtmek isteriz.

Mesleğimizle ilgili olarak son zamanlarda hazırlanan yasa tasarılarından
bunların anlaşıldığı gibi çalışma alanımız daraltılmakta ve eczanelerimizin varlığı
tehdit edilmektedir. Girişimlerimizi saptırmak isteyenlerin yanında bazı
meslektaşlarımızın yer alması üzüntümüzü arttırmaktadır.

Eczanelerin sorunlarının giderilmesi ve devletin eczacıya en azından düşük
faizli kredi vermesi gibi önerilerimiz askıda kalmaktadır. Sürsaj konusundaki
haksızlıklara karşı olan girişimlerimizin geçirilmesi için gereken her şey
yapılmaktadır.

★ Eczaneler Depo ve imalâtçıların insafına bırakılmadan yasal ve sürekli
haklarına kavuşarak varlığını sürdürmelidir.

★ Meslek hakkı ile nöbet zammının verilmediği de dikkate alınarak 1972
fiat Kararnamesinde eczacı kâr haddi yükseltilmelidir.

★ İlâç satış koşulları ile nakliye giderleri eczacı lehine yönlendirilmelidir.

★ Gerçekleştirilmesi düşünülen genel Sağlık Sigortası yasasında gelişmiş
ülkelerde olduğu gibi serbest eczane kesinlikle yerini almalıdır.

★ Merkez Heyetince yapılan anketin sonunda eczacıların İthalat, İmalât
ve dağıtımını da kapsayan bir şirket kurulması doğrultusundaki istek ve
çalışmalarına Devlet destek olmalıdır.

Bu durum karşısında her meslektaşımızın konularına ilgi göstermesi,
davasına sahip çıkması kaçınılmaz bir görev olarak ortaya çıkmıştır.

Eczane sorunlarının ağırlaştığı şu günlerde özellikle eczane sahiplerinin
Eylül ayında yapılacak olan Eczacı Odası Kongrelerine katılarak SERBEST
ECZANELERİN VARLIĞINI GERÇEKTEN SAVUNAN MESLEKTAŞLARINA
DESTEK OLMALARI şarttır. Bu kongrelerde kısaca belirlemeye çalıştığımız
aktüel konular karşısında alınacak tavır ve kararların Merkez Heyetinin
çalışmalarına yön verip güç katacağını belirtir, esenlikler dileriz.

**TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ**

İKİ İLAÇ FIRMASININ İLAÇLARINA KARŞI ÜLKE ÇAPINDA UYGULANAN İLGİSİZLİK KARARI

İki ilaç firması parasal sıkıntılarını kısa zamanda ve en pratik yoldan gidermek amacıyla getirdikleri uygulamalarla eczaneleri güç durumda bırakmışlardı. Öngördükleri şartlar eczanelerin büyük bir kısmının bu firmalardan ilaç satın alıp vatandaşa intikalini oldukça güçleştirmişti. Bu firmaların ilaçlarını alıp satabilmek için bir eczacının büyük bir kapitale sahip olması veya birçok eczanenin biraraya gelmesi gerekmektedir. Eczanelerin büyük bir kısmının küçük bir sermayeye sahip olduğu bilinen bir gerçektir. Eczanelerin biraraya gelerek adeta toptancı gibi bu firmalardan ilaç alabilmesi pratikte mümkün değildi. Bu şartlar karşısında Türkiye çapında ancak birkaç yüz eczane bu firmaların ilaçlarını alıp satabilirdi. Bu uygulama, eczaneleri olumsuz yönde etkilediği gibi haika yaygın bir şekilde hizmet verilmesini önlemekteydi. Ayrıca vade ve nakliye konularında getirilen uygulamalar şartları daha da çok ağırlaştırmıştı. Yukarıdaki şartları dikkate alan Büyük Kongremiz, çıkarlarını kamu sağlığının üstünde tuttuğu gerekçesini de dikkate alarak söz konusu iki firmanın ilaçlarına karşı ülke çapında ilgisizlik kararı almış ve yapılacak eylem için Merkez Heyetini görevlendirmiştir. Esasen bazı odalar bu karardan evvel kendi bölgelerinde bu firmaların ilaçlarına karşı ilgisizlik kararı uygulamaktaydılar. Büyük kongreden sonra Merkez Heyetimiz bu firmalara ait piyasada eşdeğeri olmayan ilaçları karar dışında bırakarak yaptığı girişimlerden sonuç alamadığı için ilgisizlik uygulamasını ülke çapında başlatmıştır. Bu konuda Ecza Depocuları Derneği ile diğer bazı kuruluşların destekleri sağlanmıştır. İlgisizlik uygulaması genellikle başarılı olmuş ancak bazı odalar ile bir kısım meslektaşımız bu firmaların ilaçlarına karşı alınan ilgisizlik kararını boykot sonuna kadar devam ettirememişlerdir. Eczanelerin boykotu yanında Merkez Heyetimiz firmaların üzerinde zorlayıcı girişimlerde bulunmuştur. Kamuoyu yaratılması için sık sık basına bilgi verilmiştir. Firmaların Merkez Heyetimiz ile yapmış olduğu görüşmelerde genel olarak vade, iskonto, satınalma limitleri, ödeme ve sipariş şekilleri, nakliye masrafları gibi konular üzerinde durulmuş ve alınan sonuçlar 27.1.1979 tarihinde Oda Başkanları ve temsilcileri ile yapılan toplantıya getirilmiştir. Toplantıda alınan karar doğrultusunda firmaların evvelce uygulamaya koydukları koşulların değiştirilmesi sağlanmış ve aldıkları olumlu kararlar karşısında ilaçlarına uygulanan ilgisizlik eylemi kaldırılmıştır.

İLAÇ YOKLUĞU

Son iki buçuk yıl içersinde ilaç yokluğu sorunu kendini hissettirir bir biçimde zaman zaman ağırlık kazanmıştır. İlaç yokluğunun genel nedenleri hammadde yokluğu, fiyat uyuşmazlığı, ambalaj malzemesi bulunamaması, transferlerin yapılamaması ve grevler olarak gösterilebilir. İlaç yokluğu vatandaşla beraber eczacıyı da olumsuz yönde etkilemiştir. Bu sorunun giderilmesi için zamanın Başbakanıyla bir görüşme yapılmış ve hükümet programına ilaç ham ve yardımcı maddeleri için yeterli döviz tahsisi yapılması konusunun alınması sağlanmıştır. Buna rağmen belirttiğimiz diğer faktörlerden dolayı ilaç yokluğu tamamen giderilememiştir. Cünümüzde ilaç yokluğuna meydana verecek önemli bir sebep yoktur. Türk Eczacıları Birliği ilaç yokluğuna sebep olabilecek her türlü uygulamanın karşısındadır. Bu eczacının etmiş olduğu meslek yeminine sadık kalmasının gereğidir. İlaçların patent isimlerine bağlı kalınarak doktorların reçetelere ilaçların kimyasal formüllerini yazmamaları ile ilaç fiyatlarının yükselmesinden dolayı ek finansmana ihtiyaç duyan ve bunu temin edemiyen birçok eczanenin yeterince ilaç satın alamaması da suni olarak ilaç yokluğuna meydan vermektedir.

ECZACILARIN İLAÇ İMAL, İTHAL VE DAĞITIMINDA EKONOMİK BİR GÜÇ MEYDANA GETİRMESİ

"Türkiye'de ilaç üretimi, ithali ve dağıtım konularıyla ilgili meselelerin çözümüne katkıda bulunabilecek bir ekonomik güç meydana getirmek fikri, son Genel Kurulumuza sunulan öneriler ve bazı bölgelerimizde kooperatif kurma girişimleriyle kuvvet kazanmış bulunmaktadır. Bugünkü durumda, ilaç ve ilaç hammaddesi üretiminde veya ithalinde umumiyetle bir katkımız olmadığı gibi, ikmal ve dağıtım konusunda da çoğunlukla meslekten olmayan kimselerin sahibi bulunduğu kuruluşlara tabi olmaktadır. Halbuki elbirliği ile kuracağımız bir ortaklık, bir taraftan meslek dışı grupların ekonomik baskısını önleyecek, diğer taraftan da faaliyetlerimize bir ekonomik dayanak sağlamış olacaktır. Kuruluş ilk önce dağıtım konusuna ağırlık vermelidir. Daha sonra ilaç hammaddesi ithalinde katkıda bulunabilir ve yurdumuzda üretilmesi mümkün olan hammaddelerin üretimine girer. Bu üretimde de belirli bir seviyeye varmak suretiyle bir yandan yerli ilaç sanayiinin ihtiyaçlarına cevap verilirken, bir yandan da ihracata yönelmek mümkün olur. Bu safhalardan geçerek güçlenmiş ve tecrübe kazanmış olan bu kuruluş, artık imalata geçmek suretiyle ilaç sanayiinde de yerini alır. Bu durumda en ileri teknolojik ve idari imkanlardan yararlanmak kabil olacaktır"

Bu hususlar belirtilerek daha geniş bilgi bir anketle beraber tüm meslektaşlarımıza gönderilmiştir.

Anket sonuçları meslektaşlarımızın çoğunlukla bir Şirket kurulması isteğini ortaya koymuştur. Ekonomik katılmanın daha fazla olmasını sağlamak özellikle son zamanlarda kurulan eczacı Kooperatiflerinin gelişmelerini bir süre izlemekle büyük kongrenin de onayını almanın sağlıklı bir başlangıç için gerekli olduğu kanaati Merkez Heyetimizde kuvvet kazanmıştır. Geçen zaman içerisinde kurulan Kooperatiflerin başarılı ve başarısız olanları görülmüştür. Yeni bir değerlendirme yapıldıktan sonra ülke çapında belirtilen amaçlara yönelik ekonomik bir güç oluşturulması kaçınılmazdır. Ancak çalışmaların profesyonel olarak ele alınması halinde başarı sağlanabileceğini dikkatten uzak tutmamak gerekir. Bu hususta eczacıların yaygın bir desteğine ihtiyaç duyulmaktadır.

BÖLGELERARASI TOPLANTILAR:

25.1.1956 tarih ve 6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanununa ait yönetmeliğin 55. maddesine göre 6 ayda bir Merkez Heyetince Bölgelerarası toplantı düzenlendiği bilinmektedir.

Daha evvelki dönemde olduğu gibi bu dönemde de bölgelerarası toplantıların yapılmasına itina edilmiş ve 3 toplantı yapılmıştır.

1974'den bu yana Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin bu konu üzerinde hassasiyetle durmuş olmasına rağmen, bazı Oda yöneticileri toplantıların önemini kavrayamamışlar ve de ters bir görüş ve düşünce içerisinde sağlayabildikleri yandaş yöneticilerle beraber toplantıları sabote etme girişiminde bulunmuşlardır. Her şeye rağmen bu toplantılar yapılmış ve kararlar alınmıştır.

18. Dönemin 1. Bölgelerarası toplantısı 3-4 Haziran 1979 tarihinde Malatya'da yapılmıştır. Bu toplantıda eczacıların ticaret ve sanayi odalarına kayıt olma zorunluluğunun kaldırılması için tekrar girişimde bulunulması,

kamuda çalışan eczacıların görev ve yetkileri yasal bakımdan yeniden ele alınarak,

a) Polis Laboratuvarlarında,

b) Gümrüklerde,

c) Sağlık kuruluşlarının yetkili idari ve teknik görevlerine eczacıların istihdam edilmesi, Halk Bankası'nın eczacılara verdiği meslek kredisinin yükseltilmesi için çalışmalar yapılması kararlaştırılmıştır.

Ayrıca ilaç ve eczacılık konusunda tek yasal kuruluş olan Türk Eczacıları Birliğinin görüşleri dışındaki beyanların Türk eczacısını ilzam edemeyeceğini, yetkili organın Merkez Heyeti olduğunu, TRT'nin bu konudaki tutumunun yadırgandığı Sosyal Sigortalar Kurumu ile eczaneler arasında yapılan anlaşmalarla ilgili protokol hakkındaki görüşmeler sonuçlanıncaya kadar eski uygulamanın devam edeceği, kararlaştırılmıştır.

18. Dönemin 2. Bölgeler arası toplantısı 21 Aralık 1979 tarihinde Adana'da yapılmıştır. Çeşitli Odalar,

—Maliye Bakanlığı ile yapılacak protokolda Türk Eczacıları Birliği önerileri dikkate alınması,

—İlaç nakliyesine çare bulunması,

—İskonto yapılmaması,

—Kanunların kadük olmasına fırsat verilmemeli.

—Toplantıların boykot edilmemesi ve katılmayan Odaların ikaz edilerek gelmeme nedenlerinin araştırılması,

—Teftiş kurullarına eczacı atanması, teftişlerde eczacıların yetkilendirilmesi,

—Yasaların günümüz şartlarına göre değiştirilmesi,

—Fiyat kararnamesinin günümüz şartlarına göre değiştirilmesi,

—Odalar için bir çalışma yönetmeliği hazırlanması,

—WHO yayınları ücreti mukabilinde Merkez Heyetince yayınlanmalı (tercüme edilerek)

—Bazı İlaç hammaddeleri Türk Eczacıları Birliği tarafından ithal edilmeli, önerilerinde bulunmuşlardır.

18. Dönemin 3. Bölgeler arası toplantısı 13-14 Haziran 1980 tarihinde Samsun'da yapılmıştır. Bu toplantıda da memur eczacıların istekleri ve durumu tam süre çalışma yasası, tababet uzmanlık tüzüğü hakkındaki görüşler, eczacıların bölgesel olarak kurdukları kooperatiflerin durumları, ilaç darlığının sebepleri ve Merkez Heyetinin mali sıkıntısı dile getirilerek tartışılmıştır.

Toplantıların yapıldığı illerdeki Eczacı Odalarının hazırlamış oldukları programlar başarılı olmuştur. Katılanların takdirini kazanmışlardır. Bu çalışmalarından dolayı kendilerine huzurunuzda teşekkürü görev biliriz.

YÜKSEK HAYSIYET DİVANI ÇALIŞMALARI

6643 sayılı TEB yasaınının 46. Maddesi gereğince yapılması gereken Yüksek Haysiyet Divanı toplantısı 30.1.1980 günü S.S.Y.B.'da yapılmıştır.

Yüksek Haysiyet Divanı kendisine iletilen Oda Haysiyet Divanı Dosyalarını inceleyerek kararlarını 25.2.1980 tarihinde Sağlık Bakanlığı kanalıyla Birliğimize göndermiştir.

Yargıtay temsilcisi Yahya Gökçedağ'ın Başkanlığında yapılan toplantıya Danıştay Temsilcisi olarak Orhan Onar, S.S.Y.B. Müstafası Dr. Enver Şenerdem Genel Kurul tarafından seçilen Ecz. Burhan Uzunoğlu, Ecz. Kenan Karamüftüoğlu, Ecz. Alışan Özatilla, Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi temsilcisi Prof. Nevin Tanker ve TEB temsilcisi Ecz. Bener Özcan katılmışlardır.

Toplantıda on dosya ele alınmış bazı dosyalar eksikliklerinden dolayı iade edilmiş ve diğer dosyalarda incelenerek karar verilmiştir.

Deontoloji kurallarına aykırı hareket etmekten, Odaya kayıt olmamaktan, muvazaalı eczane çalıştırmaktan, 6179 sayılı yasanın 24-25. maddelerine aykırı davranmaktan ötürü Oda Haysiyet Divanlarınca dört eczacıya verilmiş olan 15 gün ile 3 ay arasındaki icrayı meslekten men'e ilişkin kararlar Yüksek Haysiyet Divanınca onaylanmıştır. Kararlar ilgili odalara gönderilmiştir. Dosyaların Yüksek Haysiyet Divanından geri dönmemesi için dosyaları hazırlarken takip edilecek yol, detaylı olarak Odalara, daha evvelki dönemlerde bildirilmiş olup bu dönemde de talep eden odalara tekrar gönderilmiştir.

MEMUR ECZACILAR

Memur eczacılar camiamızın takriben 1/3'ünü oluşturmaktadır. Bu meslektaşlarımız için sürekli ve yoğun çalışmalar yapılmıştır. Çalışmalarımızın bir kısmı Odalara duyurulmuştur. Maddi imkansızlıklardan dolayı sık sık sirküler yayınlama mümkün olmamaktadır. Bu da yapılan çalışmalardan meslektaşlarımızın haberdar olamamasını meydana getirmektedir. Yapılan çalışmaları şu şekilde sıralayabiliriz.

Hatırlanacağı üzere geçen dönemdeki çalışmalarımız Tam Süre yasasının değiştirilmesi suretiyle eczacıların tabiplerle eş düzeyde bir uygulamaya tabi tutulması kararıyla noktalanmıştır. Bu dönemde Merkez Heyetimiz memur eczacılar komisyonunun kararı doğrultusunda Odaların ve diğer ilgili kuruluşların görüşlerini de almak suretiyle sorunları yeniden tespit etmiştir. Tespit edilen sorunlar yazılı ve sözlü olarak ilgililere duyurulmuş ve bu sorunların giderilmesi için çalışmalarımız sürdürülmüştür. Tespit edilen sorunları şu şekilde genellemek mümkündür.

A) Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı Sağlık Ünitelerinde çalışan eczacılarla ilgili sorunlar:

1—SSK'nın sağlık ünitelerinde çalışan eczacıların bu hizmetlere girmezden evvel mesleklerinde serbest olarak çalıştıkları süreler maaş ve tertiflerinde değerlendirildikleri halde, emekliliklerinin hesabında değerlendirilmemektedir. Bu durumun giderilmesi,

2—657 sayılı devlet memurları kanununun 1897 sayılı kanun ile değiştirilen 36. maddesine göre, ilk göreve başlayacak olan eczacıların intibaklarını 8. derecenin 1. kademesinden yapılması gerekirken SSK'da sağlık ünitelerine meslektaşlarımızın pek çoğu kadrosuzluk nedeniyle alt düzeydeki dereceler üzerinden maaş almaktadırlar. Bunların maduriyetlerine sebebiyet vermemek için, intibaklarının yasal haklarına göre ve yeni göreve alınacaklar

içinde aynı nedenle yasal derecelerine göre yasal atamaların yapılması ve kadrosuzluk yüzünden üst derecelere yükselemeyen eczacılar için de, yeni kadrolar alınması,

3—SSK'nın sağlık ünitelerinde görev alan eczacılardan yönetmelik gereği istenilen görevler bugünkü hastanelerin değişen idari ve teknik hizmetlerine uymamaktadır. Batı memleketlerindeki yataklı tedavi kurumlarına ait eczaneler ile buralarda çalışan eczacıları görev ve yetkileri örnek alınarak değiştirilmek ve eczacıların gördüğü eğitimle ilgili diğer mesleki ve idari bazı hizmetlerde istihdam edilerek hasta sağlığına daha etkin bir surette yardımcı olmalarının sağlanması,

B) S.S.Y.B.na bağlı kuruluşlarda çalışan eczacılarla ilgili sorunlar.

1—657 sayılı devlet memurları kanununun 1897 sayılı yasa ile değiştirilen 36. maddesine göre:

Yeni göreve başlayan eczacıların intibakları 8. derecenin 1. kademesine göre yapılması gerekirken, kadrosuzluk nedeniyle 9, 10 ve hatta 11. derecelere atamalar yapılmıştır. Bu meslektaşlarımızın daha fazla mağduriyetlerine sebebiyet vermemek için, intibaklarının yasal derecesine göre yükseltilmesi ve yeni göreve başlayacaklar için de aynı nedenle yasal derecesine göre atamalar yapılması.

2—Yukarıda adı geçen kanunun 36. maddesine göre: Memur Eczacıların terfileri 1. derecenin son kademesine kadar yapılması mümkün iken, Sağlık Bakanlığında kadrosuzluk nedeniyle bu dereceye yükselen eczacıların miktarı yok denebilecek kadar azdır. Eczacılar için yeteri kadar 1. dereceden kadro verilmesi.

3—Kadrosuzluk nedeni ile Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerin biokimya ve bakteriyoloji laboratuvarlarına atanan ve bu laboratuvarlarda çalışan eczacıların belli bir süre sonra bu branşlara ait açılan uzmanlık sınavlarına tercihli olarak kabul edilmelerini ve sınavlarda başarılı oldukları takdirde: Bu laboratuvarlarda geçen çalışma sürelerinin değerlendirilmesi,

4—2162 yasa gereği hazırlanan yönetmelik eczacıların meslek tazminatı göstergesini değiştirmemektedir. Eczacıların 110 olan mahrumiyet tazminatı ve yine eczacıların 200 olan hizmet niteliği tazminatı Bakanlık yetkisiyle arttırılmalıdır. Şu anda 657 sayılı devlet memurları yasasındaki devlet memurları maaş tablosunda gösterge değişikliği yapılmıştır. Bu değişiklik eczacılar için yönetmelikle verilen 110 ve 200 göstergede bir değişikliğe neden olmamıştır. Bakanlığınızca yönetmeliğin bu gösterge tablosuna göre değiştirilmesi,

5—2162 sayılı yasa gereği personele ödenecek nöbet tazminatları yönetmelikte tam olarak belirtilmemiştir. Bu nedenle, eczacıların nöbetlere ait tazminatlarının ödenmesinde bir takım anlaşmazlıklar olmaktadır. Hastaneler talimatnamesinin 245. maddesinin d bendinin 1. fıkrasına göre 1 eczacı bulunan hastanelerde eczacının nöbet tutmayacağı, ancak akşam vizitesinde yazılan ilaçları yapacağı, 2 eczacısı bulunan hastane eczacılarının ise, akşam vizitesine ait ilaçları münavebe ile yapacakları belirtilmiştir. Bu hale göre nöbet tutmayacağı ifade edilen tek ve münavebeli olarak çalışan eczacılar mesai saatinden sonra tekrar hastaneye gelmekte ve akşam vizitesinde yapılan ilaçları yapmakta ve fiilen nöbet tutar hale getirilmektedirler. Bu nedenle bu eczacılara nöbet tazminatının ödenmesi,

6—Bugün memleketimizde eczacıların çokluğundan bahsedilmektedir, bu yanıltıcı bir görünümdür. Halen eczacıların eğitimleriyle ilgili olan iş sahalarında başkaları çalışmaktadır. Örneğin, gümrüklerimizden yurdumuza ilaç sanayiinde kullanılan değişik cins ve nitelikte olan birçok kimyevi madde girmektedir. Bunların kodekslere uygunluğunu tesbit ve tayin eden kimseler eczacı değildirler. Halbuki eczacılar yıllarca ilaç ve ilaca ait kimyevi maddelerin tanımlanması ile onun yapımı için eğitilmişlerdir. Kanımızca gümrük kimyahanelerinde dışardan ithal edilen ilaç yapımında kullanılacak olan her türlü maddenin safiyetini muayene ve kontrol edecek ayrı bir seksiyon bulunmalı ve bunlarda uzman eczacı ve eczacılar görevlendirilmesi ve bu konuda Gümrük ve Tekel Bakanlığının uyarılması,

Keza SSB sosyal sigortalar kurumunca işletme hazırlıklarını yaptığı ilaç fabrikası ile açılması muhtemel devlete ait benzeri kuruluşlarda, eczacıların çoğunlukla istihdam edilmelerini sağlamak ve "Özel Sektöre" ait ilaç sanayiinde çalıştırılacak teknik ve idari elemanlardan büyük bir kısmının eczacılardan oluşmasını önermelidir. Aynı Bakanlık 2162 sayılı yasaya uygun olarak çıkartılacak yeni yönetmelikle bu hususu bir madde olarak tesbit etmeli,

7—İlaç üretim ve dağıtımı ile ilgili kuruluşlar ile eczaneleri yasalar gereğince denetleyen müfettişleri genellikle eczacılardan oluşturmak bu hizmet yerlerinin daha etkin ve bilinçli bir şekilde denetimini sağlayacaktır. Birçok batı ülkelerinde bu hizmetler, tamamı ile eczacılar tarafından yapılmaktadır.

Bakanlık böyle bir prensip kararına varır ve gereğini yerine getirirse bu görevleri yapan birçok hekim tedavi kurumlarındaki asli hizmetlerine intikal edecek dolayısıyla ihtiyaç duyulan ve kapatılamayan hekim açığının bir kısmının kapatılması mümkün olacaktır.

8—Bakanlığın yataklı tedavi kurumları yönetmeliği, Mesleğimizle ilgili bölümlerde eczacılardan istenilen görevleri bugünkü hastanelerin değişen idari ve teknik hizmetlerine uymamaktadır.

Batı memleketlerindeki hastane eczaneleri ile, hastane eczacılarının görev ve yetkileri örnek alınarak en kısa zamanda daha modern eczaneler kurulması, ve eczacıyı gördüğü eğitimle ilgili, diğer bazı hizmetler de istihdam ederek onun daha etkin bir suretle hasta sağlığına yardımcı olmasının sağlanması,

1979 yılı başlarında tespit edilen bu sorunlar üzerinde gerekli çalışmalar yapılmıştır. Bundan sonra da bu çalışmalara aynı sorunlar esas alınarak gelişen durumları da değerlendirilmek suretiyle devam edilmelidir.

Tam süre çalışma yasası üzerindeki çalışmaları da kısaca şu şekilde özetlemek mümkündür.

Arzu edilmeyen bir biçimde gerçekleştirilen yasanın aksaklıkları meydana çıkmaya başlayınca bu yasanın değiştirilmesi kaçınılmaz olmuştur.

Değişiklik çalışmaları yapılması sırasında Merkez Heyetimiz yeni toplantılar yaparak konan ve ilgili yönetmelikler üzerinden görüşünü tespit etmiş ve eczacılarla ilgili maddelerin değişiklik önerilerini ilgililere sunmuştur. Tesbit edilen görüşün ciddi bir şekilde takip edilmesine Merkez Heyetimiz imkanları nispetinde sağlamıştır. Bu çalışmayı bilgilerinize sunmanın yararına inanmaktayız.

**SAĞLIK PERSONELİNİN TAM SÜRE ÇALIŞMA ESASLARINA DAİR
KANUN TADİLİ HAKKINDA TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ GÖRÜŞÜ**

9.7.1978 tarihli 16341 sayılı resmi gazetede yayınlanan "Sağlık personelinin Tam Süre Çalışma Esaslarına dair kanunla tadiline ilişkin olarak, eczacının da hekim ve diş tabipleri ile beraber eşit biçimde tazminat tavanından yararlanmasının gerekçesi:

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesi-ne, bazı maddelerinin kaldırılmasına ve bazı maddeler eklenmesine dair 12 sayılı kanun hükmündeki kararnamenin değiştirilerek kabulü hakkındaki kanunun 36. maddesi tesis edilen sınıflar başlığı altında: Sağlık Hizmetleri ve yardımcı sağlık hizmetleri sınıfı bölümünde "Bu sınıf, sağlık hizmetlerinde (Hayvan sağlığı dahil) mesleki eğitim görerek yetişmiş olan tabip, diş tabibi, eczacı, veteriner hekim gibi memurlar ile..." demektedir.

Yukarıdaki yasa hükmü açıkça tıp camiasının asli unsurları olarak hekim diş tabibi ve eczacıyı saymış ve bunların bir bütün olduğunu sistemleştirmiştir. Hekim ve eczacının, sağlık hizmetinin yürütülmesinde fonksiyonları farklı olmakla birlikte genelde hizmetleri birbirini tamamlar niteliktedir. Birinin eksikliği ya da yetersizliği sağlık hizmetinin felce uğramasına yol açar. Ayrıca hekim ile eczacı arasında ve sorumluluk açısından da bir ayrılık yoktur. Bu nedenlerle hekimi ve eczacıyı sağlık hizmetleri içinde birinci ve ikinci derecelerde değerlendiremeyiz. Bir sistemin bütünlüğünü parçalamak geriye dönüşü ve giderilmesi çok zor olan sakıncalara yol açar.

Yine 12 sayılı kanun hükmündeki kararname'nin değiştirilerek kabulü hakkındaki kanunun 36. maddesinin, ortak hükümler başlığının A bölümünün 5. fıkrası aynen: "Dört yıl ve daha fazla süreli yüksek öğrenim görenlerden tabip, diş tabibi, veteriner hekim, eczacı, ile benzeri sağlık bilimleri lisansiyerleri (hayvan sağlığı dahil) giriş derece ve kademelerine bir derece eklenmek suretiyle bulunacak derece ve kademelerden hizmete alınırlar" demektedir.

Yukarıdaki yasa hükmü mesleğe girişte eğitim sürelerini gözönüne alarak öncelikle değerlendirme yapmaktadır. Böylece eczacı ve diş tabibinden daha uzun süreli öğrenim yapan doktorlara farklı öğrenim sürelerini karşılayacak ölçüde kademe farkı verilmektedir.

Eczacı ile diş tabibi aynı süreli öğrenim yapmaktadır. Bu nedenle tabip ve diş tabibinden farklı olarak eczacıya tazminat verilmesinin yasal dayanağı olamayacağı gibi eczacının bir çeşit cezalandırılması da düşünülemez.

Eczacıların, sayılarının çokluğu tazminat tavanlarını etkilemesi de "sosyal ve hukuk devleti" ilkesi karşısında düşünülemez. Eczacıya, yanlış uygulamaların diyetini ödetmek hakkaniyet esaslarına ters düşer. Eczacılar, bilimsel olarak yapmış oldukları eğitim ve elde etmiş oldukları becerilere göre değerlendirilmelidir.

657 sayılı yasanın 36. maddesinin gerekçesinde "kanun, tüzüklerde belirtilmiş şartları yerine getirmek kaydıyla, sınıftan sınıfa geçmeye imkan verdiği için bu nitelikteki elemanların da giriş sınavında başarı kazanarak yönetici sınıfa geçmeleri mümkündür. Bu imkan aynı zamanda memurluğun ancak belli okullardan yetişmiş ve belli çevrelerden gelmiş elemanlara münhasır kılmasını önleyecektir." sözü edilmektedir.

Yukarıdaki yasa hükmünün gerekçesi ışığı altında eczacılar, bazı uzmanlık dallarında ve idari görevlerde doktorların görmüş oldukları hizmetleri rahatlıkla karşılayabilirler. Böylece doktorların asli görevlerine çekilmeleri sonucunda bir ölçüde ülkemizde hekim açığının kapatılması sağlanabilir. Diğer yandan eczacıları daha iyi değerlendirebilme olanağı sağlanmış olunur.

Eczacıların yetki ve görev alanları genişletilir ise eczacı fazlalığının eritileceğine ve ileride eczacıya ihtiyacın artacağına kuşkumuz yoktur.

Halen yürürlükteki tam gün yasasında yararlandırılan hekim ve diş hekimlerinin tümü; özel muayenehanelerini kapattıkları için eczacılara nazaran %50 oranında yüksek tazminat almaları gerekçesi de geçerli değildir. Çünkü doktorların tam süre yasasının yürürlüğe girmesinde tümünün muayenehane sahibi olmadığı ayrıca yeni mezun olacak bir tıp fakültesi mensubunun da başlangıçta muayenehanesi olmadığı açıktır. Bu durumda muayenehanesi olanla olmayan doktorların yanlış bir hareket noktasından çıkışla aynı düzeyde mütalaa edildiği ortadadır. Eğer bir hakkın kaybindan söz edilirse ana sağlık elemanlarından olan memur eczacıların ayrıca eczane, fabrika ve laboratuvar gibi yerlerde ek olarak çalışabilmelerinin zamanında yasa ile önlenmesinde kendilerine ek bir tazminat hakkı tanınmamıştır. Uygulama doktorlar içinde aynı olacağına göre; Bu durumda da bir hakkın kaybedilmiş olmasını ileri sürmenin yanlış olduğu görülmektedir.

Bu koşullar karşısında tam süre çalışma yasasıyla buna bağlı yönetmelik ve kararnamedeki değiştirilmesi istenilen konular ve maddeler aşağıda belirtilmiştir.

KANUN: 1— 9.7.1979 tarihli 16341 sayılı resmi gazetede yayınlanan sağlık personelinin tam süre çalışma esasına dair kanunda eczacıların meslek tazminatının %50'den %100'e çıkartılması yani diş tabipleriyle eş düzeye getirilmesi,

YÖNETMELİK: 1— 28.8.1978 tarih, 16391 sayılı resmi gazetede ki yönetmeliğe göre:

a) Eczacıların mahrumiyet yeri tazminatının 110 göstergeden 300'e çıkartılması yani dış tabipleriyle eş düzeye getirilmesi,

b) Hizmet niteliği tazminatının da baş eczacılara ilaveten 150 gösterge verilmesi,

2— 22.9.1979 tarih, 16762 sayılı resmi gazetede ki kararname ve yönetmeliğin sağlık hizmetleri bölümünde:

	İŞGÜÇLÜĞÜ ZAMMI	TEMİNİNDE GÜÇLÜK ZAMMI
Diş tabipleri yataklı ünitelerde	400 × 6	800 × 6
Diğer ünitelerde	300 × 6	600 × 6
Eczacılar ise, yataklı kurumlarda	300 × 6	Yok
Diğer ünitelerde	250 × 6	

Temininde güçlük zammı, iş güclüğü zammı dış tabipleri düzeyinde eczacılara verilmesi.

Her şeye rağmen Bakanlıkça hazırlanan değişiklik tasarısı bizim arzuladığımız hükümleri ihtiva etmemekteydi. Bu kanun üzerindeki düşüncelerimizi gerek basın yoluyla gerek yazılı olarak ve gerekse bizzat girişimlerde bulunmak suretiyle tüm ilgililere duyurduk. Bu arada kanunun uygulama yönetmeliğinin farklı değerlendirmelerine belli ölçüde son verilmesi için gerekli çalışmalar yapılmış ve kısmen olumlu sonuçlar sağlanmıştır.

Bu hususta ki sonuçlar 8.2.1979 tarihinde Oda başkanlıkları aracılığıyla meslektaşlarımıza duyurulmuştur.

1472 sayılı kanun ile devletleştirilen özel yüksek okullarda sınava tabi tutularak başarı kazanan ve asistan olarak görev yapan bir kısım meslektaşlarımız bu okullarda sözleşmeli personel olarak çalıştırılmakta ve dolayısıyla 2162 sayılı kanun ile öngörülen tazminattan yararlanmamakta idi. İlgili çevrelerin de destekleri ile yapılan girişimler sonucu bu meslektaşlarımıza kadroları verilmiş ve 2162 sayılı kanun ile öngörülen tazminattan yararlanmaları sağlanmıştır.

Sağlık Bakanlığında meslektaşlarımızı denetleyen eczacı müfettişlerin fazlaştırılması ile müfettiş olacak eczacıların hizmet süreleri 10 yıldan 5 yıla indirilmiştir. Çevre gıda kontrolleri hizmetinde daha fazla eczacının istihdamı için girişimlerde bulunulmuştur. 12 Eylül'den sonra basına da yansıdığı gibi tam süre yasası değiştirilmek üzere S.S.Y Bakanlığınca yeniden hazırlanmıştır. Bu çalışmalar Birliğimize açık tutulmamıştır. Hazırlanan tasarı tam süre kapsamına yalnız doktorların girmesini ihtiva etmekteydi. Bakanlığın tasarısını hükümet yeterli bulmamıştır. Bunun üzerine Bakanlık 2 ayrı yasa tasarısı hazırlamıştır. Hazırlanan tasarılarından biri yalnız doktorları diğeri ise tüm sağlık personelinin kapsamaktaydı. Bakanlık çalışmaları sırasında Birliğimiz bu değişiklik tasarısı üzerindeki görüşlerini yapmış olduğu inceleme sonucu sayın müsteşara yazılı olarak sunmuştur. Bize göre her iki yasa tasarısı da arzu edilen amaca hizmet edemez; Ancak iki tasarıdan birinin gerçekleşmesi zorunlu ise bunlardan tüm sağlık personelinin kapsayan tasarının savunulması daha uygun olurdu. Ayrıca eczacı tabipten farklı bir uygulama içersine itilemezdi. Tasarı üzerindeki çalışmalar ve değerlendirmeler hükümet düzeyinde halen sürdürülmektedir.

TABABET UZMANLIK TÜZÜĞÜ

Tababet uzmanlık tüzüğü üzerindeki çalışmalar yıllardan beri arzu edilen sonuca ulaştırılmamıştır. Bu tüzükteki temel isteğimiz eczacıların tüzükte belirtilen uzmanlık dalları yanında:

- a) İlaç kalite kontrolü uzmanlığı,
- b) Toksikoloji uzmanlığı,
- c) Biyofarmasi uzmanlığı,
- d) Kozmotoloji uzmanlığı,

da yapabilmelerine tüzük değişikliğinde imkan sağlanmasıdır. Böylece uzmanlaşan eczacılar hem büyük bir açığı kapatacak ayrıca doktorların belirtilen uzmanlık dallarında yer almalarından çok asli görevlerini yapmalarını sağlayacaktır.

Sağlık şurasında görüşümüzü savunacak bir temsilcimizin olmaması nedeniyle önerimiz doğrultusunda bir tüzük değişikliği sağlanamamıştır. Aksine Sağlık şurası doktorlara ağırlık veren bir değişikliği onaylamıştır. Yapılan girişimler bu tüzüğün şuradan çıktığı şekilde değiştirilmesini önlemek doğrultusunda sürdürülmüştür. Bu arada Sağlık Bakanlığı eczacı fazlasını değerlendirmek amacıyla ön lisans yoluyla tıp mesleğinde gerekli öğrenimi sağlayarak eczacılara yeni iş alanları yaratılacağını ileri sürmüştür. Bu hususta ki görüşümüzü talep eden Bakanlığa 1980 Haziran ayında yapılan etüd sonucu aşağıdaki hususlar bildirilmiştir: "Eczacılık bilgileri üzerine ön lisans yolu ile tıp mesleğinde gerekli öğrenimi sağlayarak eczacıların daha geniş alanda istihdam edilmeleri fikrine prensip olarak karşı olmayan Birliğimiz, Bakteriyoloji, Biyokimya, ilaç kontrolü, Anestezi ve reanimasyon, rehabilitasyon, aşı üretimi yanında klinik analiz, gıda kontrolü, ilaç danışmanlığı, radyo farmasi, kanser teşhis tedavi ve araştırma uzmanı, devlet ilaç, sıhhi malzeme alım işletmelerinde kontrol elemanı gibi dallarda da eczacının yetiştirilerek istihdam edilmesinin yararı ve gereğine inanmaktadır. Ancak bu konularda yetiştirilecek eczacıların statülerinin belirlenmesi hususunda bu eğitimden geçecek meslektaşlarımızın görev-yetki ve sorumlulukları yanında ücret durumlarının ne olacağı konusunda Bakanlık bünyesinde Birliğimizin ve eczacılık fakültesi temsilcisinin de katılacağı bir komisyon çalışmasının yapılmasına gerek duyduğumuzu belirtiriz."

Bu görüşümüze Sağlık Bakanlığı bugüne kadar hiç bir cevap vermemiştir. Önümüzdeki günlerde özellikle Tababet uzmanlık tüzüğü üzerindeki yeni girişimlerin yoğunlaştırılmasının yararına inanmaktayız.

ECZACILARIN NİJERYADA ÇALIŞMA İMKANI

Meslektaşlarımızın yurt dışında çalışmalarını sağlayabilmek amacıyla Avrupa ve Afrika Ülkeleriyle temasa geçilmiş ve eczacıya ihtiyacı olan Nijerya'dan cevap alınmıştır.

Bilindiği gibi Nijerya Orta Afrikanın batı kıyısında 100 milyon nüfuslu bir ülkedir.

Aldığımız bilgilere göre Nijerya'daki doktor sayısı 3 bin, eczacı sayısı ise 1000 civarında olup ülke ihtiyacını karşılamaktan çok uzaktır. Bu sebeple Nijerya dışardan eczacı ve doktor kabul etmektedir. Tek tek yapılacak başvurular kabul edilmemekte ve toplu müracaatlar istenmektedir. Aranılan en önemli vasıf adayların İngilizce bilmesidir. Uygun karşılanacak belli bir grubun Birliğimiz aracılığıyla müracaatı halinde Nijerya Hükümetinden bir yetkili ülkemize gelerek adaylarla teker teker görüşme yapacaktır.

Dışardan gelen teknisyenlere Nijerya Hükümeti takriben 850 naira aylık ücret ödemektedir. (1 naira 1,7 Amerikan dolarına eşittir.) Bundan % 12 civarında vergi kesilmektedir. Çalışanlar arzu ederlerse bu ücretin yarısını döviz olarak dışarıya transfer edebilirler. Maaşa ilaveten kendilerine ev verilmekte veya otel masrafları karşılanmaktadır. Yıllık izinler 18 ayda bir verilmekte ve ailesiyle birlikte yurduna gidiş dönüş ücretleri karşılanmaktadır.

Bu konuda ilgili Bakanlıklar uyarılmış ve Devlet olarak Nijerya'yla meslektaşlarımızı da kapsıyan bir anlaşma yapılması istenmiştir. Dışişleri Bakanlığından alınan cevapta Nijerya'yla ülkemiz arasında bir işbirliği anlaşması konusunda girişimde bulunulduğu Nijerya'ya eczacı gönderilmesi imkanlarının iki ülke yetkilileri arasında ileride yapılacak görüşmelerle kesinlik kazanacağı belirtilmiştir.

Merkez Heyetimiz ayrıca Nijerya yetkilileri nezdinde direkt girişimlerde de bulunmuştur. Ayrıntılı bilgi ve gelişmeler henüz Nijerya yetkililerinden Birliğimize ulaşmamıştır.

Bağ-Kur ile ilişkilerimiz

Çalışan her insanın en tabii hakkı geleceğinin sosyal güvencesidir. 1961 Anayasasınının 48. maddesi aynen (Herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Bu hakkı sağlamak için sosyal yardım teşkilâtı kurmak ve kurdurmak Devletin ödevlerindedir) Hükmünü getirmiş olmasına karşit, bu hükmün Devletçe, Esnaf Sanatkâr ve diğer bağımsızlar için geçerliliği ancak tam on yıl sonra işlerlik kazanmış ve 1971 yılında çıkarılıp Kurum için 1/4/1972 ve sigortalılar için 1/10/1972 tarihinden itibaren uygulamasına başlanılabilen, 1479 sayılı (Esnaf ve Sanatkârlar ve diğer Bağımsız çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu kanunu) çıkarılabilmıştır.

Yasanın kapsamı içinde bulunan serbest Eczane sahibi, Eczza Deposu Laboratuvar sahipleri ile, bunların Anonim Şirket dışındaki tüzel kişilik veya Komandit, kollektif ortaklıklar halindeki kuruluşlarında, hisse sahibi olarak iştirakçi halinde çalışan Eczacılarımızın gelecekleri de böylece güvence altına alınabilmiş, çok yakın geçmişlerde, bu alanlarda görev yapan meslekdaşlarımızın yaşlılık hallerinde içine sürüklendikleri sefalet veya kendilerinin sömürülmesi geniş çapta önlenmiştir.

Merkez Heyetimiz, serbest çalışan Eczacının tek sosyal güvencesi olan Bağ-Kur'a büyük önem vermiş Yasa değişiklikleri ve diğer ilgili konularda

Eczacı Odalarımızın aracılığı ile meslektaşlarımızı tüm gelişmelerden zamanında haberdar etmiştir. Nitekim, Bağ-Kur ile ilişkilerinde de aynı hassasiyeti gösteren Merkez Heyetimiz, 1/7/1979 tarihinde yürürlüğe giren ve 1479 sayılı yasanın bazı maddelerini değiştirip, bazı maddelerini kaldıran ve bu kanuna bazı ek ve geçici maddeler ekliyen 2229 sayılı yasanın Meclis Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonundaki çalışmalarında genel ve mesleki açılardan gerekçeli olarak görüşlerini yazılı bir şekilde komisyona ulaştırmış, bunların savunmasını yapmış ve bir çok konularda da bu görüşlerini kabul ettirmiştir. Özellikle 60 yaşını dolduranların emekli olmaları halinde de işlerini bırakmıyarak devam etmeleri ve esnaf ve sanatkârlar dışında kalan sigortalıların da tesis ve işletme kredilerinden yararlanmalarının sağlanması girişimlerimizin etkisi ile mümkün olmuştur.

31/12/1979 günü itibarile Bağ-Kur daki sigortalı Eczacı sayısı 4862 dir. Bu miktar yüksek öğrenim görmüş serbest meslek sahipleri içinde ilk yeri almakta, genel sıralamada ise, Esnaf ve Sânatkarlar Konfederasyonu ve Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Borsalar Birliğinden sonra da 3 ncü sırada bulunmaktadır. Bu gün yurdumuzda yaklaşık 6500 serbest Eczane iki yüzü aşkın Ecza deposu ve yüzden fazla ilâç Fabrika ve Laboratuvarı ve diğer uzman Eczacılarımızın çalıştırdığı muhtelif laboratuvar ve kuruluşlar mevcuttur. Bizim tahminimiz Emekli olarak görev yapanların dışında bu iş yerleri sahiplerinin miktarı yedi bin civarındadır. Bu bakımdan yasal olarak Bağ-Kur içinde sosyal güvenceye kavuşması gereken enaz iki bin meslektaşımızın hâlen bilerek veya bilmeyerek Bağ-Kur kapsamının dışında kaldıklarını üzüntü ile belirtmek isteriz. Bu meslektaşlarımızın Bağ-Kur'a kayıtlarını yaptırmaları için Eczacı Odalarımızın sürekli ve etkili çalışmalar yapmasını diliyoruz.

Son defa Bağ-Kur yasasında yine gerekli görülen bazı değişiklikler yapılarak 1/3/1981 de yürürlüğe giren 2423 sayılı yasa ile kurumun malî bünyesi takviye edilmiş, kurumdaki emekli olanların durumlarında bazı ferahlatıcı önlemlerin alınması ve ileride alınabilmesi mümkün hale getirilmiştir. Ancak kanaatimizce bunlar da yeterli değildir. Bağ-Kur yasası üzerinde daha bazı ciddi çalışmalar yapılmasını ve bu çalışmalar için de Bu kurumu oluşturan Anayasal Kuruluşların da görüşlerinin alınmasını ve hatta bu çalışmalara katılmalarını zorunlu görüyoruz.

Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından görevden alınan Bağ-Kur Yönetim Kurulu üyeliklerinden ikisine Birlik Genel Başkanı İbrahim Çetinkaya ile, Birlik Murakabe Kurulu Başkanı M. Faruk Onger'in atandıklarını da burada belirterek, 29/30 Mayıs 1980 günlerinde yapılan 5. Bağ-Kur genel kurulunda Birliğimizi yukarıda adları yazılı iki meslektaşımızla bir diğer meslektaşımızın temsil ettiklerini de bilginize sunmak isteriz.

TÜBİTAK

Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunun danışma kurulunda Birliğimizi 28.4.1980 tarihine kadar Prof. Dr. Mekin Tanker temsil etmiştir.

Tübitak'da 28.4.1980 tarihine kadar Birliğimiz adına yapmış olduğu çalışmalar için sayın Tanker'e huzurunuzda teşekkürü görev biliriz. Yeni çalışma dönemi için Birliğimiz Tübitak'a İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sedat İmre'yi teklif etmiştir. Tübitak tarafından da kabul edilen Birlik temsilcimiz sayın İmre yeni dönem çalışmalarına başlamıştır.

TÜRK KODEKSİ

Bilindiği gibi ilk Türk kodeksinin tatbikine 1930 yılı Haziran ayı başında geçilmiştir. 767 sayılı Türk kodeksi hakkındaki kanunun yürürlüğe girmesinden sonra bir komisyon teşkil edilmiş ve ilk Türk kodeksi hazırlanmıştır. Daha sonra WHO tarafından hazırlanan Milletler arası farmakope esasları dahilinde Türk farmakopesini hazırlamak üzere bir komisyon kurularak kodeks adı farmakope olarak değiştirilmiştir. 1926 yılında yürürlüğe giren, 767 sayılı kanunda günün icaplarını karşılayamayacak bazı boşluklar bulunduğu görülmüştür. Bunun üzerine günün şartlarına uyum sağlayabilecek yeni bir kodeksin ve bunun mesnedi olan kanunun değiştirilmesi amacıyla bir kanun tasarısı hazırlanmıştır. Sözü edilen kanun tasarısı hakkında Millet Meclisi Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonuna Birliğimizden görüş istenmiş ve ayrıca 15.1.1980 ve 22.1.1980 günleri yapılan toplantılara bir temsilcimizin de katılmasının uygun görüldüğü bildirilmiştir.

İlim Komisyonumuz tarafından tesbit edilen görüşler Merkez Heyetince uygun görülmüş ve Birliğimizi temsilen toplantılara Ankara'da bulunan Prof. Dr. Mekin Tanker katılmıştır.

ECZACILIK GÜNÜ

Çalışma dönemimiz içersinde 1979-80-81 yıllarında olmak üzere 3 defa eczacılık günü kutlanmıştır.

1979 senesi 14 Mayıs'ında Merkez Heyetimiz bir basın toplantısıyla eczacılık sorunlarını dile getirmiş ve düzenlediği bir akşam yemeğiyle bir kısım meslektaşımızın bir araya gelmelerini sağlamıştır.

1980 senesi 14 Mayıs'ında ise Ülkemizde ilk defa Uluslararası bir eczacılık semineri düzenlenmiştir. Bu seminerin ön görüşmeleri Birlik Genel Başkanımız tarafından 3-7 Eylül 1979 tarihinde Brighton'da Uluslararası Eczacılık Federasyonu (FIP) Genel Başkanıyla yapılmış ve varılan mutabakat sonucu seminerin 13-14 Mayıs tarihlerinde İstanbul'da toplanmasına Merkez Heyetincede karar verilmiştir.

Seminere Uluslararası Eczacılık Federasyonu ve İsviçre Eczacılar Birliği Genel Başkanı Andre Bedat'ın yanında Belçika Eczacılar Birliği Genel Başkanı. A.Lontie, Fransa Eczacılar Yüksek Konseyi Temsilcisi Maurice Thevenet, Uluslararası Eczacılık Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi ve İtalya Eczane Sahipleri temsilcisi olan Giuliano Paulin katılmışlardır.

Yabancı konuklar kendi ülkelerindeki ilaç ve eczacılıkla ilgili uygulamaları dile getirmişlerdir. Seminer meslektaşlarımız nezdinde büyük rağbet görmüş ve tartışmalar bölümlerinde çalışmalara katılan ilgililerin sayıları bir hayli fazla olmuştur.

Seminere Hükümet adına katılan Milli Eğitim Bakanı Orhan Cemal Fersoy, yapılan seminer çalışmalarının değerlendirileceğini taahhüt etmiştir.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı aynı gün İsviçre'de Dünya sağlık teşkilatı (WHO) nun açılışında bulunduğundan dolayı seminere katılamamış ve çalışmaların bitimine kadar kendisi adına Eczacılık ve Tıbbi Müstahzarlar Genel Müdürünün katılmasını sağlamıştır.

Seminerin sonunda Birlik Başkanımız yapılan çalışmaların genel bir değerlendirmesini yaparak Türkiye ile diğer gelişmiş ülkelerdeki ilaç ve eczacılıkla ilgili uygulamaların hatalı olanlarının daha berrak bir şekilde ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Semineri Prof. Dr. Enver İzgü idare etmiştir. Ülkemizde ilk defa yapılan bu seminerle Türk eczacılığı, Uluslararası alanda da sesini duyurmaya başlamıştır. Seminer çalışmaları basın ve TRT'nin aracılığıyla kamuoyunda yerini gereğince almıştır. Seminer çalışmaları yayınlanmak üzere Merkez Heyetinde bir komisyon tarafından derlenmektedir.

Ayrıca Prof. Dr. Erol Manisalı "Türk Ekonomisinde ilacın yeri ve diğer ülkelerle karşılaştırılması", Prof. Dr. Şükran Geçgil "Türkiye'de Eczacılık Eğitimi", "Ecz. Mustafa Türkmen adına Ecz. Mehmet Müderrisoğlu "Türkiye'de eczane eczacılığı", Doç. Dr. İnci Şengün "Türkiye'de ilaç kalite kontrolü nasıl olmalıdır", Prof. Dr. Enver İzgü "Türkiye'de ilaçların ruhsatlandırılması ve fiyatlandırılması", Ecz. Süheyla Ulutaş "Hastane Eczacılığı" konularında konuşma yapmışlardır.

Her yıl olduğu gibi 1980 yılında da 14 Mayıs Eczacılık gününün Odaların kendi bölgeleri kapsamı içerisinde organize edilmesi tüm Odalara duyurulmuştur. Bu günün mana ve önemine uygun olarak bölgeleri kapsamında yaptıkları çalışmalar için Odalarımıza teşekkür eder, kendilerini kutlarız.

Ancak Ankara, İstanbul, İzmir Eczacı Odalarının müştereken yapmış oldukları çalışmalar camiamızın hiyerarşik bütünlüğünü zedelemesi bakımından üzüntü verici olmuştur. Şöyleki: Türkiye çapında Eczacılık Kongresi toplamak bu Odaların yetkisi içerisinde değildir. Nitekim yapılan çalışmalar da Ankara kapsamı içerisinde kalmıştır. Ankara dışındaki diğer 2 Oda kendi bölgelerini ihmal etmişlerdir.

Bilimsel ve mesleki çalışmaların grup çalışmalarından ayrı tutulması dileğimizi bir kere daha belirtmemizin yararına inanıyoruz.

1981 yılı 14 Mayıs'ında da "Eczacının bugünkü ve gelecekteki görev alanları" konulu bir seminer düzenlenmiştir. Seminerin başkanlığını Prof. Dr. Şükran Geçgil yapmıştır. Seminere konuşmacı olarak, Prof. Dr. Sedat İmre, Doç. Dr. İnci Şengün, Doç. Dr. Yalçın Topaloğlu, Doç. Dr. Nadir Büyüktimkin, Ecz. Nurettin Turan katılmışlardır. Seminere ilgi bir hayli fazla olmuştur. Aynı seminerde Odaların gönderdiği isimlere göre meslekte 40. yılını doldurmuş eczacılara da Merkez Heyetimiz tarafından birer onur belgesi verilmiştir. Aynı gün İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde yapılan toplantıya Merkez Heyetimiz de katılmış ve bu toplantıda Birlik Genel Başkanımız özellikle eczacılık öğrenimi ve memur eczacılar sorunlarını kapsayan bir konuşma yapmıştır. Eczacılık gününü takiben 22 Mayıs 1981 tarihinde Birliğin 25. kuruluş yıldönümü münasebetiyle bir balo düzenlenmiştir. Bu baloda hayatta olan Birlik kurucuları ile Birliğe hizmeti geçmiş eski yöneticilere birer plâket verilmiştir.

Bu arada Birliğin Genel Başkanlığını yapmış ve camiamıza önemli hizmetler vermiş olan Prof. Dr. Selahattin Tandal'ı ve Merkez Heyetimizde uzun süre çalışmalar yapmış Ecz. Yavuz Barut'u kaybettiğimizi derin üzüntülerimizle belirtir, aziz ruhlarının şad olmasını ulu tanrıdan dileriz.

ODALARIN REORGANİZASYONU

Merkez Heyetinin görevleri arasında gerek duyulan bölgelerde eczacı Odaları kurmak da vardır. Genellikle ulaşım ve eczacı sayısının yükselmesi yeni Odaların kurulmasını zorunlu hale getirmektedir. Ayrıca büyük Kongremizin de kararı bu doğrultudadır. Bu anlayıştan kaynaklanarak Kastamonu İli merkez olmak kaydıyla 26. Bölge Eczacı Odası da kurulmuştur. Odaya Kastamonu ve Çankırı İli ile Boyabat ilçesi bağlıdır. Yeni kurulmuş olmalarına rağmen 26. Bölge Kastamonu Eczacı Odası yöneticileri kısa zamanda başarılı çalışmalar yapmışlardır. Bazı illerin bağlı olduğu bölgelerde de değişiklikler yapılmıştır.

İLAÇ İHTİVA EDEN KOLİLERİN NAKLIYE SORUNU

1979 yılı başlarında PTT Genel Müdürlüğünün aldığı karara göre gönderilecek koliler eskiden 20 kg iken o tarihten sonra 10 kg a düşürülmüştür. Yeni karar nedeniyle ilaç firmalarının PTT vasıtasıyla ilaç sevkinden kaçınmaları, ilaç dağıtımının olumsuz yönde etkilenmesine sebep olmuştur.

Halk sağlığının vazgeçilmez unsuru nedeniyle ilaç dağıtımının bu karar kapsamı dışında bırakılıp eski uygulamanın devam ettirilmesi için yazılı ve şifahi olarak görüşmeler yapılmıştır. Ancak PTT Genel Müdürlüğü, bu ayrıcalığın uygulanmasının büyük güçlükler arzedeceği gerekçesiyle önerimizi kabul etmemiştir.

FIAT BEYANNAMELERİ VE ENDEKSLER

Bilindiği gibi 7.4.1972 gün, 14152 sayılı resmi gazetede yayınlanan, Türkiye'de imal edilen galenik preparatlar ve kodeks ampullerinin fiatlarının tesbitine ait 7/4129 sayılı kararname esaslarına göre hazırlanan fiat beyannamelerinin tabettirilmesi ile bu beyannamelerin imalatçılara dağıtılması görevi Bakanlık tarafından 1972 senesinde bir yazı ile T.E.B Merkez Heyetine verilmişti. Aynı yazının 4. maddesi gereğince endeks fiatları ile fire nisbetlerini belirleyen listelerin ilgililere verilmesi görevi de T.E.B Merkez Heyetince yerine getirilecekti.

İlk yıllarda Birliğimiz, görevi olan bu hizmetleri usulüne uygun bir biçimde sürdürdü. Merkez Heyetimizce mühürlenmiş olan fiat beyannameleri Eczacılık Genel Müdürlüğüne sunuluyordu. Özellikle son üç-dört yıldır ise diğer meslek kuruluşlarının mühürlerini ihtiva eden beyannameler Eczacılık Genel Müdürlüğünde işlem görmüştür. Usule aykırı olan bu uygulama karşısında kayıtsız kalan Bakanlık Merkez Heyetimiz birçok kereler uyarılmıştır. Uyarılarımızı olumlu karşılayan Bakanlık, ilgili kuruluşlara uygulamanın belirlenen esaslara ters düşmeyecek bir biçimde sürdürülmesini ve Merkez Heyetinin mühürü olmayan beyannamelerin işleme tabi tutulmayacağını duyurmuştu. Buna rağmen ilgililer konuya eğilmemiş ve belirlenen esaslara aykırı olan uygulama sürdürülmüştür.

Bakanlık son ilaç zamları sırasında tekrar uyarılmıştır.

ECZACILARA TERCİHLİ TELEFON VERİLMESİ

Tababet sınıfı olarak kabul edilen tabip, diş tabibi ve eczacıların ana sağlık elemanları oldukları bilinen bir gerçektir. Halk sağlığı ile yakın ilgisi olan bu meslek gurubundan tabiplere irtibatı sağlamak açısından iş yeri ve ev tercihli telefon hakkı tanındığı halde, eczane sahibi eczacıya sadece iş yerine telefon verilmesi Bakanlıkça uygun görüldüğü bilgilerinizdendir.

Tabiplere tercihli ev telefonu verildiği halde, Türkiye’de devlet kesiminde çalışan eczacılar ve serbest eczane sahibi eczacılara da tercihli ev telefonu verilmemesinin adilâne bir uygulama olmadığı ortadadır. Tababet grubu olarak adlandırılan bu üç sınıfın bir bütün olduğu kabul edildiğine göre herhangi birine tanınan hakkın diğer sınıflara da tanınması gerekmektedir. Bu noktadan hareketle Ulaştırma Bakanlığına talepte bulunulmuş ise de alınan cevapta bu talebin şebeke ve santral durumları göz önünde tutularak tercihli telefon yönetmeliği kapsamının genişletilmesinin mümkün olamayacağı bu nedenle eczacıların evlerine tercihli telefon verilmesi hususunun daha ileride değerlendirileceği belirtilmiştir. Ancak tercihli telefon tesis taleplerine getirilen yeni uygulama uyarınca telefon başmüdürlüklerine müracaatla kategorisi üzerinden tesis ücretini ödemek suretiyle eczacıların ikametgah adreslerine tercihli telefon tesis ettirmelerinin mümkün olduğu belirtilmiştir. Bu konudaki girişimlerimizin bu dönem içersinde de tekrarlanmasının yararına inanmaktayız.

SİLAH BULUNDURMA RUHSATI

Bilindiği gibi 12 Eylül herakâtından evvel Yurdumuzun çeşitli yörelerinde eczanelere ve dolayısıyla eczacı üyelerimizin can ve mal güvenliğine yönelik silahlı ve silahsız çeşitli tecavüzler yapılmaktaydı. Bu konuyla ilgili olarak Adalet ve İçişleri Bakanlıkları nezdinde girişimlerde bulunarak üyelerimize iş saatleri sırasında, özellikle nöbetlerde silah taşıma ruhsatının verilmesi, can ve mal güvenliğinin sağlanması konusunda önlemler alınması istenmiştir. İçişleri Bakanlığında gelen yazıda, 6136 sayılı kanunun 7. maddesinin 3. maddesine dayalı Bakanlıkça yeniden düzenlenerek 18 Mayıs 1978 tarihli ve 16291 sayılı resmi gazete de yayınlanmak suretiyle yürürlüğe giren yönetmeliğin 3. maddesi kapsamında hayatlarının harici ve ciddi bir tehlikeye maruz bulunduğu anlaşılan eczacıların silah satın alıp taşıyabilmeleri için bağlı buldukları yer Valiliklerine başvuruda bulunmaları gerektiği belirtilmiştir. 12 Eylül 1980 den sonra böyle bir ihtiyacın olmadığı bilinen bir gerçektir.

KANSER SAVAŞ KONSEYİ ÇALIŞMALARI

Kanser Savaş Konseyinde Birliğimizi Ecz. Nural Vural temsil etmiştir.

Dönem içinde, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca düzenlenen Kanser Savaş Konseyi çalışmaları bir hayli yavaşlamıştır. Uzun bir aradan sonra 28.11.1980 günü yapılan toplantıda; yeni üyelerin tanıtımı ve kanser çalışma, araştırma, yayınlarda ortak kriterlerin kullanılması ve esas alınacak ilkelerin saptanması üzerinde durulmuştur. Ayrıca yurt düzeyinde yaygın bir "Kanser Savaş Vakfı" kurulmasıyla ilgili görüşler ileri sürülmüştür.

Birliğimiz, sosyo-ekonomik yönü ağırlıklı bir sağlık sorununun çözüm yollarının biran önce biçimlenip örgütlenerek halkın hizmetine sunulması görüşündedir.

HALK BANKASI

1979 yılının son aylarında bazı bölgelerde Halk Bankasının özellikle eczacılara kredi vermediği yolundaki şikayetler yoğunlaşınca Birlik olarak Halk Bankası nezdinde tekrar girişimlerde bulunulmuştur. Bu girişimler sonucu Halk Bankası yönetim kurulu 724 sayılı kararla serbest meslek sahibi tıp sınıfı mensuplarına meslek kredisinin tavan limitini 150.000 TL. dan 300.000 TL.ya çıkarmıştır. Böylece meslektaşlarımızın bu imkandan yararlanmaları sağlanmıştır.

HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ ÇALIŞMALARI

Hukuk müşavirliğimizin faaliyetleri kısaca şu şekilde belirlenebilir.

-Yüksek Haysiyet Divanı kararlarına karşı Danıştayda açılan çeşitli davalarda davalı Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti adına cevap layihaları verilmesi,

-Çeşitli yönetmelik ve kararname tasarı çalışmalarına katılarak görüş verilmesi,

-İstek üzerine yazılı olarak nöbet zammı, fire ve zayıt oranları, Resmi ve Devlete bağlı kuruluşlara ait eczanelerin halka ilaç satıp satamayacağı, eczacının bir Anonim Şirkete ortak olabilmesi, Ticaret Odası eczacı ilişkileri, Noterlerin eczane defterlerini onaylamaları, Ticaret Odasından eczacının kaydının silinmesinde izlenecek yol, Döner sermayeli eczanelerin hangi hastalara ilaç verebileceği, sürsaj ve emirlere karşı gelme konuları ile diğer hususlarda görüş verilmesi.

Kısıtlı imkanlarımızdan dolayı geniş bir müşavirlik çalışması yapılamamıştır. Ancak ihtiyaç duyulduğunda gerek Odaların ve gerekse eczacıların sorunlarına yasal açıdan çözüm getirmek için azami gayret gösterilmiştir.

ALKOL KARNESİ VE ECZANELERDE KULLANILAN DEFTERLER

Eczanelerin ucuz alkol ihtiyaçlarının bütün yurt düzeyinde standart bir şekilde temini için her yıl olduğu gibi alkol karneleri bu dönem de Merkez Heyetimizce bastırılmış ve Eczacı Odalarına gönderilmiştir. Fakat bazı Eczacı Odalarının Sıkıyönetimce faaliyetlerinin durdurulması bu Odalara alkol karnelerinin zamanında gönderilmesini engellemiştir.

Türk Eczacıları Birliği görevleri arasında olan eczanelerde kullanılan defterlerin basımı da Merkez Heyetimizce yapılmış ve Eczacı Odalarımıza üyelerine intikal ettirmek üzere gönderilmiştir.

ECZACI ÖĞRENCİLERİNE İLAÇ FABRİKALARINDA STAJ İMKANI SAĞLANMASI

6643 sayılı yasa ile Eczacılık Fakülteleri Yönetmeliklerinin ilgili maddelerinin öngördüğü doğrultuda ilaç fabrikalarının tümüne birer yazı gönderilerek, 1981 yılı programları içerisinde Eczacılık Fakülteleri öğrencilerine staj imkanı sağlanması istenmiştir. Ayrıca İlaç İşverenleri Sendikasına da konu ile ilgili olarak bilgi verilmiştir. Uzun zaman geçmiş olmasına rağmen henüz bir çoğundan cevap alınamamıştır. Alınan cevaplarda ise, bir kısım firmalar öğrencilerin belli tarihlerde staj yapabileceklerini belirtmektedirler. Diğer bir kısmı ise, Sanayi Odasının göndereceği öğrencilere staj imkanı verebileceklerini bildirmişlerdir. İlaç ve eczacılıkla ilgili tek yasal kamu kuruluşu olan Türk Eczacıları Birliği dışındaki kuruluşlara öncelik veren ilaç firmalarının bu tutumlarını anlamak mümkün değildir. Staj geleceğin eczacılarına İlaç Endüstrisini bir çok yönüyle daha iyi tanıma imkânı verecektir.

BÜRO ÇALIŞMALARI

Merkez Heyetimizin büro hizmetleri giderek yoğunlaşmaktadır. Toplantı zabitlerinin tutulması, evrakların dosyalanması, bütün eczane depo ve ilaç fabrikalarının adreslerinin muntazaman düzenlenmesi, gelir ve giderlerin kanuni süresi içerisinde defterlere işlenmesi, vergi sigorta yolluk ve diğer bilumum giderlere ait muamelatın vaktinde hazırlanması, daktilo ve teksir işlerinin aksatılmadan yapılması gibi bir çok büro hizmeti yeterli adette personel olmamasına rağmen düzenli ve zamanlı olarak sürdürülmüştür. Yönetim Kurulunun kararları doğrultusunda sürekli olarak bu çalışmaları genel sekreter yardımcısı Ecz. Jale Nalbant yönlendirmiştir.

Dönem içerisinde 1465 yazı gelmiş ve 831 yazı gönderilmiştir. Gelen yazılardan üyelerimizi ilgilendiren konular Odalarımıza tamim edilerek iletilmiştir. Ayrıca Sıkıyönetimce kapatılan İstanbul Eczacı Odasının hizmetleri de bir süre yapılmıştır.

İÇİNDEKİLER

- 5— Türk Eczacıları Birliği'nin Merkez organları
- 6— 19. Büyük Kongre Gündemi
- 7— Sunuş
- 10— Türk Eczacıları Birliği'nin Uluslararası Eczacılık Federasyonu'na üye olması
- 11— 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler hakkındaki kanun:
- 12— 1262 sayılı Tıbbi ve İspençiyari Müstahzarlar Kanunu
- 13— Eczacı kâr oranı
- 14— Eczacı meslek ve nöbet hakkı
- 15— Majistral tarife
- 16— Eczanelerde kullanılan ilaç ham ve yardımcı maddelerin uygun fiatlarla eczanelere intikalini sağlamak
- 17— Eczanelerdeki fira nisbeti
- 18— Ticaret Odası Eczacı İlişkileri
- 19— Belediye Zabıtaları tarafından eczanelerin teftişi
- 20— Maliye Bakanlığı ile TEB arasındaki protokolün iptali
- 21— SSK ile TEB arasında yapılan protokol hükümlerindeki değişiklik
- 22— İlaç fiatlarının değişmesi halinde getirilen uygulamalar
- 23— Eczaneleri kapatma eylemi
Saygıdeğer meslektaşımız
- 27— İki ilaç firmasının ilaçlarına karşı ülke çapında uygulanan ilgisizlik kararı
- 28— İlaç yokluğu
- 29— Eczacıların ilaç imal, ithal ve dağıtımında ekonomik bir güç meydana getirmesi
- 30— Bölgelerarası toplantılar:
- 32— Yüksek Haysiyet Divanı çalışmaları
- 33— Memur eczacılar
- 36— Sağlık personelinin tam süre çalışma esaslarına dair kanun tadili hakkında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti görüşü
- 39— Tababet Uzmanlık Tüzüğü
- 40— Eczacıların Nijerya'da çalışma imkânı
- 41— Bağ-Kur ile ilişkilerimiz
- 43— TÜBİTAK
- 44— Türk Kodeksi
- 45— Eczacılık Günü
- 47— Odaların reorganizasyonu
- 48— İlaç ihtiva eden kolilerin nakliye sorunu
- 49— Fiat beyannameleri ve endeksler
- 50— Eczacılar tercihlili telefon verilmesi
- 51— Silah bulundurma ruhsatı
- 52— Kanser Savaş Konseyi çalışmaları
- 53— Halk Bankası
- 54— Hukuk Müşavirliği çalışmaları
- 55— Alkol karnesi ve eczanelerde kullanılan detterler
- 56— Eczacı öğrencilerine karşı fabrikalarında staj imkanı sağlanması
- 57— Büro çalışmaları